

OLAT NIEUWS

JAARGANG 32 • NUMMER 6 • JUNI 2006

IN DIT NUMMER

OLAT-successen in Loon PAG 10-11

Wandelreis naar Kent PAG 20

Clubreis naar Ardennen PAG 24-25

Mergelland-tocht PAG 24-25

*Klauterpartijen op La Gomera
(pag. 12-15)*

Clubblad van wandelsportvereniging OLAT

Olandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967

Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland

Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

MUNNICHS
schoenen and more...

MARKTSTRAAT 2A SUSTEREN

Wandel
Center

nordic
walking

LOWA

Teststokken aanwezig! Stokken huren € 1,- per week.

Verstelbare stok met een combinatie van aluminium en carbon

Alle denkbare wandelartikelen voor de actieve buitenmens

MUNNICHS and more...
Heren-, Dames en kinderschoenen

Marktstraat 2a 6114 HS Susteren
Tel. 046 - 4495763

LANDSCHAP
reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 96 53
F 040 256 96 54

Cambiance
DE ZWARTE BERGEN

Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
tel. :0497-541373

e-mail:
zwartenbergen@cambiance.nl

Feest!

Op zoek naar een geschikte lokatie
Wij hebben voor feesten

mogelijkheden voor 20 tot 300 personen.

Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden

van santvoort
eindhoven

OFFSETPRINTING • CREATION • LOGISTICS

creatie huisstijlen, grafische vormgeving, digitale paginaopmaak, scannen van tekst en beeld, foto/dia retouche, kleurenlitho's, full colour uitdraaiservice, bestandsconversie, brochures en promotiefolders, huisstijl en direct-mail specials, periodieken en nieuwsbrieven, kantoordrukwerk, formulieren, jaarverslag en catalogi, foto boeken, kalenders, verpakkingen, **bijzondere service:** mailingen, voorraadbeheer en opslag, grafische productafwerking, stansen, rillen, blinddruk

bayeuxlaan 9 • 5654 AX eindhoven
expeditie: gestelsestraat 234
telefoon 040 - 251 37 01
fax 040 - 252 56 14

www.santvoort.nl • www.santvoort.com

In Arnhem hebben wij aan de rand van de Veluwezoom, nabij het mooie wandel- en fietsgebied 'De Hoge Veluwe' en 'De Posbank' een vakantiehuis te huur.

Het 'Airbornepad Market Garden' en het 'Maarten van Rossumpad' lopen bijna door onze achtertuin. Tevens 10 minuten lopen van het centrum. Meer info op: www.de-baak.nl of tel 026 3512522

Gelegen in een landelijke en bosrijke omgeving

Café DE HOSPES
Strijperstraat 46 - 5595 GD
LEENDE(RSTRIJP) Tel/fax 040 2061288

Groepen
Vergadering
Dropping
Feesten en partijen
Koffietafels
Barbecue
Koud- warmbuffet

Adverteren in Olat Nieuws?

U heeft de keuze uit een hele, halve, 1/4, 1/8 en 1/12 pagina. Inclusief gratis link op onze website.

Voor prijzen en ander info:
neem contact op met **Theo Tromp** 0495-450325

Voorzitter

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7, 5492 CH St.-Oedenrode
Tel/Fax 0413 475467, mvroosmalen@tridodsl.nl

Vice-voorzitter

Theo Tromp
Daalenbroek 32, 6002 VN Weert
0495 450325, m.h.tromp@hccnet.nl
Internet web-postmaster www.wandel-olat.org

Secretaris

Kees van Vessem
Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven
040 2110413, keesvanvessem@tiscali.nl

Penningmeester

Jos van den Bersselaar
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
Banknummer OLAT 13.82.11.736
Gironummer OLAT 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Bestuursleden**Toon van Wordragen**

J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl

Ad Verbakel

Pastoor Bogaertsstr. 12, 5469 EZ Keldonk
0413 212161, adverbakel@zonnet.nl

Paul Canters

Verdilaan 3, 5707 RG Helmond
06 16885375/0492 550154, paul.canters@hetnet.nl

Joop Wesseling

De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum
073 5033322, joopwesseling@hetnet.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Ledenadministratie

Jet van den Bersselaar-Dreesen
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 252 4404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Startbureau

Jos van den Bersselaar, 040 2524404

Boetiek

Mia Dielesen/Francien vd Laar,
040 2552742/0499 471298

Parkoersen

Ad Verbakel, 0413 212161

OLAT-verzorging

Algemeen Willem Schoonhen, 06 48783069
Overnachting Vierdaagse Hein Lenders, 06 12074473
giro 2608214

ERELEDEN

Theo Tromp, Jan van de Ven, Piet Knoester, Hein Lenders en Marinus van Roosmalen

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Jan van de Ven, Piet Knoester en Theo Tromp

LEDEN VAN VERDIENSTE

Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer, Antoon Stoop, Mariet Ahlers, Henk Plasman, Ad van Asten, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Mia Dielesen, Toon van Wordragen

Voorwoord

Over bewegen gesproken: Nordic Walking is de snelst groeiende sport in Nederland. Ineens valt het je op: overal waar je kijkt zie je mensen lopen met stokken. Sommigen gaat het heel soepel af, en je ziet dat ze getraind zijn. Anderen zijn dat niet en ze doen eigenlijk niets anders dan gewoon lopen met een stel stokken in de hand. Allemaal zeggen ze echter, trots en uitdagend: 'Dit is Nordic Walking'.

Men beweert dat het is overgewaaid uit Finland en een alternatief is voor langlaufen, om in de zomer je conditie op peil te houden. Het is een kwestie van gezond bewegen, waardoor je kwaliteit van leven verbetert. Je energieverbruik stijgt maar liefst tot 40% ten opzichte van gewoon wandelen, dus beloven ze dat je sneller gewicht verliest. Of dit zo is??

De bond van ouderen hier in Sint-Oedenrode had een oproep geplaatst om voor ouderen een cursus te gaan geven, en spontaan meldden zich zo'n zeventig personen. Dat betekent dat er wel veel belangstelling voor is. Tijdens onze Rooise avondvierdaagse zijn ook de Nordic Walkers welkom.

Op dit moment zijn wij als werkgroep volop bezig met de voorbereidingen van die vierdaagse; wij doen ons best om bij de tweede editie van dit wandelevenement nog meer wandelaars te mogen ontmoeten dan vorig jaar. En: wij zijn ervan overtuigd dat dit ons gaat lukken... tenzij het voetbal roet in het eten gooit.

De OLAT-commissie voor de Vierdaagse van Nijmegen is ook volop met de voorbereidingen bezig, onder andere met de overnachtingen in De Ganzenheuvel onder toezicht van Hein Lenders. Verder de OLAT-verzorging onderweg waar men iedere dag twee posten tegenkomt; Willem Schoonhen, Parcival Peters en de nodige medewerkers zorgen ervoor dat alles goed verloopt, dat het de wandelaars aan niets ontbreekt.

Dan wachten in augustus nog onze Kempenland-tocht en de Kempische Wandeldagen vanuit sporthal Kievit in Geldrop. Hier zijn ook de nodige voorbereidingen in volle gang, onder leiding van Joop Wesseling en Theo Tromp. Aan al deze medewerkers hartelijk dank!

En ik eindig weer met de bekende spreuk:

DUS AAN DE WANDEL!

Tot volgende maand,

-Marinus van Roosmalen-
Voorzitter

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen, LPS

Paul Canters (bestuursafgevaardigde), Henk Plasman
Theo Tromp, Piet van der Ree (secretaris)
Marinus van Roosmalen
Hans de Vries (wedstrijdsecretaris)
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06 20133971, havries@cappgemini.com

Clubreizen

Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl
gironummer. 70.68.01, t.n.v. OLAT-clubreizen, Weert.
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Bouwmans.

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven
040 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling, (voorzitter), Hein Lenders,
Jos van den Berselaar, Ad Verbakel,
Toon van Wordragen, Jacques Smits.

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem, 040 2110413
Jos Scheepers, Kees van Iersel.

OLAT-Wandelwegen

Marinus van Roosmalen (b.a.),
Theo Tromp (Airbornepad)
Info: 0495 450325
Els de la Parra (Hertog Hendrikpad)
Tjeu vd Kerkhof (Graaf v Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)

OLAT-Nieuws

Redactie

Margriet Fischer (coördinatie)
Serviliusstraat 18, 6006 KE Weert
0495 539421, margriet.fischer@home.nl
Peter van de Ven

Mirjam Kies

Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)
Marten Hogeweg (opmaak)
martenhogeweg@chello.nl

Verzending OLAT-Nieuws

Tjeu en Lies v/d Kerkhof, Conny Nakken

Druk

Ton Niëns, Weert

Inleveren kopij

Serviliusstraat 18, 6006 KE Weert
margriet.fischer@home.nl
voor plaatsing in het julinum: **uiterlijk 18 juni**

*De redactie verwelkomt alle bijdragen van wandelaars.
Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.
Leuke foto's kunnen wij altijd goed gebruiken.*

INHOUD OLAT NIEUWS 6

Voorwoord <i>Marinus van Roosmalen</i>	1
Van de bestuurstafel <i>Kees van Vessem</i>	2
Onze jarigen	3
Prikbord <i>Theo Tromp</i>	4-5
Ledenadministratie en ziekenboek	5
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Avondvierdaagse	6
Clubreizen; Kempische Wandeldagen	7
Clubkampioenschap; agenda LPS	8
Uitslag Kennedymars Sittard <i>Hans de Vries</i>	9
Successen voor OLAT bij Nacht van Loon <i>Hans de Vries</i>	10-11
Verslag uit Castricum en van A'dam-Hoorn <i>Klaas Bakker</i>	10-11
Wandelreis naar La Gomera en Tenerife (2) <i>Peter van de Ven</i>	12-15
Wandelen en wat ik zoal tegenkom (26) <i>Christiaan Koehler</i>	18-19
Geslaagde wandelreis naar Kent <i>Nelly en Wim van Roosmalen</i>	20
'In het hol van de leeuw' <i>Ad van Hastenberg</i>	21
Voettocht Marten Hogeweg naar Sint Petersburg <i>Mirjam Kies</i>	21
Het Klompenpad: verkenning en dinsdagwandeling <i>Kees van Vessem</i>	22-23
Ardennerreis: de soeppost gemist <i>Ad van Asten</i>	24-25
Mergelland-tocht: veel zweten met fraai uitzicht <i>Marcelino Sobczak</i>	26-28
Genieten op het Pieterpad <i>Sjef Koolen</i>	29
Anneke van Helvoort 900 ^e OLAT-lid <i>Mirjam Kies</i>	30
Constant aan de wandel <i>Constant Dedel</i>	30-31
Britse Rafwarma als training voor Nijmegen <i>Ben Jeursen</i>	31

Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.

VAN DE BESTUURSTAFEL

Mijlpaal Hoera, weer een mijlpaal. We hebben enige tijd geleden ons 900^e lid kunnen verwelkomen. Het is Anneke van Helvoort uit Keldonk (gemeente Erp). Anneke, van harte gefeliciteerd met je lidmaatschap. Het bestuur heeft inmiddels gezorgd voor een attentie.

Startplaatsen winterserie In het lopende jaar hebben we nog twee winterseriewandelingen: 15 oktober met als startplaats Grand Café de Zwaan in Borkel en Schaft, en 19 november vanuit Café het Vierspan in Eersel.

Voor 2007 zijn de volgende startplaatsen uitgekozen:

21 januari 2007	Café de Kroon, Bakel
11 februari 2007	Café den Bels, Casteren
	let op: i.v.m. carnaval niet de 3 ^e maar de 2 ^e zondag van de maand
18 maart 2007	Camping café-restaurant de Vondst, Cromvoirt
21 oktober 2007	Restaurant de Beurs, St.Oedenrode.
	deze tocht is de jubileumtocht, waarbij er behalve de gebruikelijke afstanden ook 80, 120 en 160 km gewandeld kan worden.
18 november 2007	Café de Stapperij in Oirschot

Nordic Walking Zowel tijdens de winterseriewandelingen als tijdens de Kempische Wandeldagen op 4, 5 en 6 augustus is er ook gelegenheid voor Nordic Walking.

De groep kent de volgende starttijden:

Winterserie:	40 km	9.30 uur	Kempische Wandeldagen:	35 km	9.30 uur
	20 km	11.00 uur		25 km	10.30 uur
				15 km	11.30 uur

-Kees van Vessem-

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JUNI

16	Marijke Schreurs	Eindhoven
16	Gisbergen - van der Pijl Elly van	Dongen
16	Daan van der Donk	Helmond
16	Mirelle van de Oetelaar	Boxtel
17	Jan van Gemert	Geldrop
17	Henk de Bont	Zierikzee
18	Hedy van Erp	Sint-Oedenrode
18	Henny Bakermans	Geldrop
19	Lies de Wilde	Fijnaart
19	Jos van Horrik	Heeze
20	Jan van de Ven	Schijndel
20	Lambert Rooskens	Tegelen
20	Joost Koppenol	Hellevoetsluis
20	Enneke van Middelkoop	Sint-Oedenrode
21	Ine van Houtum	Heeswijk Dinther
21	Cor Broerse	Leerdam
21	Sonja Schokker	Sint-Oedenrode
22	Jo van Hak	Best
22	Nelly Koenders	Erp
22	Mieke de Jong	Berlicum
22	Otto Ahlers	Eindhoven
23	Wim Helder	Delft
23	Jo Oostvogels - Watzeels	Prinsenbeek
23	Rien van Ginkel	De Bilt
23	Toos Glaudemans - Eysvogel	Oost- West- en Middelbeers
23	Joop Reichenfeld	's-Hertogenbosch
23	Annie van den Dungen	Heesch
24	Helena Lankreijer	Veldhoven
24	Henk van der Linden	Eindhoven
24	Leny Hendriks	Deurne
24	Herman Lieven	Berlicum
24	Nico Hink	Veldhoven
24	Wilma Hendriks	Valkenswaard
24	Herman Haijkers	Eindhoven
25	Bob Bruijning	Nuenen
25	Jeannette van Boerdonk - Verbakel	Keldonk

25	Evert Morren	Epe
25	Thea Aarts	Volkel
26	Tonny Neerven - van Extel	Beek en Donk
27	Wim Peters	Veghel
27	Marion Konings	Sint-Oedenrode
27	Miet van Cranenbroek	Nederweert
28	Wilma Timmermans - Petersen	Veghel
28	Wim Dirks	Rosmalen
28	Madge Verleun	Veldhoven
28	Leo van den Dungen	Heesch
29	Hennie van der Haring	Oisterwijk
29	Job van Mil	Sint-Oedenrode
29	Diny van de Wiel	Eindhoven
30	Jos van den Bersselaar	Eindhoven
30	Marian Jonkers	Volkel

JULI

1	Tony de Wit - Maas	Leende
2	Erwin van der Looij	Nuenen
2	Maria Stortelder	Maarheeze
2	Inger Havinga Drost	Zeist
2	Ria Vredendregt	Zwijndrecht
2	Jo Vugts	Haaren
3	Noor Wijkman	Eindhoven
3	Renate Bissels	Tilburg
3	Huub Raymakers	Oss
3	Jos Scheepers	Weert
4	Peer van Ool	Veldhoven
4	Gerrit Legierse	Mierlo
4	Frans van Horrik	Someren
5	Jan Wasscher	Geldrop
6	Mario Morre	Sint Michielsgestel
6	Jacques van Griethuyzen	Hazerswoude
6	Désiré van Gerwen	Veldhoven
6	Toiny van Woensel	Oost- West- en Middelbeers
7	Jan Rodenburg	Sint-Oedenrode
7	Gerard Sellmeijer	Tilburg
8	Heuvel	Eindhoven
8	Ad van Vugt	Leende
9	Grada Schilder	Deurne
9	Marian Post	Utrecht
10	Frances Rouppe van der Voort	Eindhoven
11	Ad Koertjes	Zevenaar
11	Riet Benjaminsen - van Kessel	Eindhoven
11	José van der Linden - van der Coer	Zeeland
12	Tiny Nouwens	Nuenen
12	Ed Nieuwendijk	Oisterwijk
12	Bert Timmermans	Veghel
12	Wim Bakker	Dinteloord
13	Ronald Iliohan	Utrecht
13	Theo van de Ven	Boekel
13	Leo Luermans	Nijmegen
14	Hans van Boxtel	Vugt
14	Jan van de Heuvel	Eindhoven
14	Jeanne van de Brand	Sint-Oedenrode
15	Ad van Asten	Son
15	Paul Canters	Helmond
15	Iris Haubrich	Eindhoven
15	Jan van de Zanden	Mierlo

PRIKBORD

GESLAAGDEN WANDELPADEN

Airbornepad Market Garden

144	J. van der Honing	Hilvarenbeek
145	W. van der Honing	Hilvarenbeek
146	H. van der Linden	's Hertogenbosch
147	T van der Linden	's Hertogenbosch
148	Lia Hulsman	Son
149	José Schimmel	Eindhoven

Visserpad

Paul Brederveld	Maassluis
-----------------	-----------

NIEUWS WANDELPADEN

Wandelpad Sint-Oedenrode?

Nee, een vraagteken is het niet meer. We gaan er aan werken dat dit pad er komt, en we hebben als streefdatum 23 november 2007 voor de wandelgids. Dat is precies de datum dat OLAT 40 jaar bestaat.

Het zal qua opzet eenzelfde soort route worden als het Hertog Hendrikpad. Het pad zal bestaan uit een grote lus om Sint-Oedenrode heen, met aanlooproutes vanuit het centrum naar de kerkdorpen, zodat er een soort knooppuntenroute ontstaat.

Wandelpad 100 Jaar KNBLO-NL

Alweer een OLAT-lid is betrokken bij dit wandelpad. Ruud van der Horst is gevraagd om in Gelderland de realisatie van dit nieuwe pad voor zijn rekening te nemen.

Waar gaat het over? Nog even iedereen wakker maken: het is de bedoeling dat in 2008 in alle provincies een wandelpad gerealiseerd wordt, vanwege het jubileum 100 jaar KNBLO-NL. Bij zorginstellingen komt een lus van 3 à 4 kilometer voor rolstoelers en rollators. Via bestaande

PERSOONLIJKE RECORDS OLAT-LEDEN

Momenteel ben ik de persoonlijke records van de OLAT-leden aan het verzamelen. Het gaat om de tijden die OLAT-leden gelopen hebben tijdens wedstrijden en prestatietochten. Hiermee wil ik de OLAT-clubrecords gaan bijwerken.

Het gaat om de volgende wandelafstanden:

1* – 5* – 10* – 20* – 30 – 35 – 50* – 100 – 200 km; 50 EM en 100 EM; 1, 2, 6, 12, 15, 24 en 28 uur. Verder de halve en hele marathon, maar hierbij ook het hardlopen.

*Wat betreft de officiële KNAU-record-afstanden in alle categorieën, tellen alleen de wedstrijden waarbij je als OLAT-lid dit record gevestigd hebt. Dus zowel indoor-, baan-, als wegwedstrijden.

Voor de overige afstanden tellen ook de prestatietochten. Deze clubrecords zullen in de loop van het jaar op de website verschijnen.

LAW-routes wordt de aansluiting met de andere provincies verwezenlijkt. Verder wordt in de gids opgenomen welke delen van het pad rolstoelvriendelijk zijn.

Mocht je aan dit pad willen meewerken, neem dan contact op met mij (Theo Tromp). De coördinatoren zijn: Theo Klankke voor de provincie Zeeland; Ruud van der Horst voor Gelderland en ikzelf voor Noord-Brabant en Limburg.

NORDIC WALKING

Tijdens de jaarvergadering kwam de vraag of er ook op de langere afstanden gezamenlijk van start gegaan kan worden. Al onze recreatieve tochten bieden

nu deze mogelijkheid. Tijdstippen vind je op de website en in de folders die gedrukt worden. Als richttijd kun je alvast uitgaan van een half uur vóór het eind van de starttijd van de betreffende afstand.

Binnen OLAT zijn er ook Nordic Walkers actief. Vind je het fijn om met een groepje lotgenoten te wandelen? Neem dan contact op met Theo Tromp. Misschien kan er een groep Nordic Walkers gevormd worden.

Binnen OLAT hebben we een paar ervaren en opgeleide instructeurs. Maar ook willen we van start gaan met een begeleidde groep. Voel je daar wat voor, laat het weten.

HARTSTOCHT-TOCHT

Op zondag 24 september verzorgt een aantal OLAT-leden tijdens de Wereld-Hartdag de routes voor de wandeltocht van de Nederlandse Hartstichting. De routes zijn gereed en zullen ook worden opgenomen in het blad Toeractief. De afstanden zijn 5, 10 en 20 kilometer.

De parkoersen gaan door de schitterende omgeving van Oosterbeek, zoals de Hemelse Berg, de Westerbouwing (foto) en het benedendorp. Mis deze tocht niet. Zie verdere bijzonderheden in de advertentie in dit blad en op de website.

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Bersselaar-Dreesen,
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

OVERLEDEN

Dhr. Dick Doeleman, overleden op 22-04-2006

AANMELDING

Mevr. Ria Boerefijn,
Andoornstraat 38, 5672 XB Nuenen

ADRESWIJZIGINGEN

Dhr. Alfred Verkoelen
nieuw adres: Rijksweg Zuid 117, 6161 BJ Geleen
Mevr. Hanny Klumpkens
nieuw adres: Midden Peelweg 5 bgw 200, 5975 MZ Sevenum
Dhr. Loek Zwennes
nieuw adres: Isabellaland 343, 2591 SH Den Haag

ZIEKENBOEG

Hein Lenders laat ons weten dat hij enorm veel kaarten heeft ontvangen met voor hem zeer waardevolle woorden erop. Het heeft hem echt goed gedaan. Op 23 mei is hij begonnen aan de tweede chemokuur (van elf). Dat betekent in zijn geval 2,5 dag in het ziekenhuis, 11,5 dag thuis om bij te komen. Zo is Hein tot oktober bezig met zijn genezing. Toch rekent hij erop in Nijmegen aanwezig te zijn om in de Ganzenheuvel de belangrijke en zeer gewaardeerde taak op zich te nemen als coördinator overnachting van de Vierdaagselopers. Wie Hein een hart onder de riem wil steken, kan een kaartje sturen naar zijn huisadres: Herdersveld 159, 5665JN Geldrop.

Winnifred van den Boom, een fervent deelnemer aan verschillende OLAT-activiteiten, is tijdens een dinsdagwandeling ongelukkig gevallen over een boomstronk en heeft haar schouder op maar liefst vier plaatsen gebroken. Als er mensen zijn die haar een kaartje willen sturen om haar wat op te beuren, dan is hier haar adres: Aquamarijn 27, 5629 HC Eindhoven.

VRIJWILLIGERSDAG 2006

Ook dit jaar zal OLAT voor haar vrijwilligers die zich hebben ingezet voor de OLAT-activiteiten, een vrijwilligersdag organiseren.

Op die dag gaan we het zuiden van ons land bezoeken. Het programma staat nog niet geheel vast, maar de datum wel en dat is zaterdag 2 september 2006. Dus noteer die datum alvast in je agenda.

Ook dit jaar zullen partners van vrijwilligers mee mogen, maar wel tegen betaling van de kostprijs van dit uitstapje.

Meer bijzonderheden zullen volgen in het OLAT Nieuws van juli/augustus en op de website, die tegenwoordig ook te bereiken is via www.olat.nl.

JUBILEUMCOMMISSIE VAN START

De jubileumcommissie voor de viering van 40 jaar OLAT is officieel van start gegaan. Zij bestaat uit Ruud van der Horst, José Schimmel, Corrie Tiersma, Bram Stelling en Frans Peters. Zij gaan ideeën verwerken, voorbereidingen treffen en de uiteindelijke uitvoering verzorgen van ons jubileum in november 2007.

Deze viering zal plaatsvinden in het weekend van 24 november 2007, natuurlijk in Sint-Oedenrode.

VIERDAAGSE APELDOORN

Voor het geval dat je net in Apeldoorn zit als het juli/augustus blad in de bus valt, het volgende bericht:

Ook dit jaar zal Conny Nakken samen met Johan Berkhof elke dag aanwezig zijn op het parkoers met een rustplaats voor de OLAT-leden. Daar kun je je strookje inleveren waarop staat voor de hoeveelste keer je meewandelt. Maar ook kun je op deze rustplaats genieten van een gratis bak koffie, thee of soep.

Tot ziens op de vierdaagse.

-Theo Tromp-

4 5 6 AUGUSTUS 2006
23^e INTERNATIONALE
KEMPISCHE WANDELDAGEN

VANUIT
GELDROP
Sporthal Kievit
15-25-35 km

belichtinge Ma Driessen 040 255 27 42 - wandagen@deleem.demon.nl

AFFICHE EN ENQUÊTE OP OLAT-SITE

Op de OLAT-website staat sinds kort het nieuwe affiche van de Kempische Wandeldagen. Wie thuis over een kleurenprinter beschikt, kan het affiche downloaden, uitprinten en op het raam hangen. Zo kan iedereen meehelpen om dit evenement nog meer bekendheid te geven.

Nieuw op de site is ook een enquête om de belangstelling te peilen voor de looptrainingen in Eindhoven. Zou u wel willen komen trainen, maar niet op de huidige tijd? Ga dan naar www.olat.nl en vul in welke dag, tijdstip, frequentie, etc. u het beste uitkomt.

WANDELEN OP DINSDAG

Om de veertien dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur een groep wandelaars om met elkaar zo'n 20 km te wandelen in een leuk tempo.

Genietend van de natuur brengen we met elkaar de dag door en zijn meestal rond 15.30 uur weer terug in het café van vertrek.

In de winter hebben we meestal de lunchpauze in een café. In de zomer eten we soms het meegebrachte lunchpakketje op aan de rand van een ven of in het bos.

Het café van vertrek gaat vaak speciaal voor ons om ± 09.30 uur open en heeft dan vanzelfsprekend de koffie klaar.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Behalve de gebruikte consumpties zijn er géén kosten aan de wandeling verbonden.

We hebben een aantal vaste deelnemers die een structurele bijdrage leveren aan het programma. Hierdoor wordt het leuk en afwisselend en kunnen we van de Brabantse of Limburgse natuur in al zijn variaties genieten.

Wij wensen u veel wandelplezier en wie weet tot ziens.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Meer informatie:

Truus van Vessem 040 2110413

Jos Scheepers 0495 535848

Kees van Iersel 0411 621706

Door een misverstand is een deel van het zomerprogramma niet opgenomen in het vorige nummer. Hieronder de complete versie.

ZOMERPROGRAMMA 2006

Datum	Route	Startpunt
23 mei	Soppen door de Peel	Herberg de Morgenstond St.Barbarastraat 35, 5766 PC Griendtsveen
06 jun	Doeverenroute	Café Westhoek Eindstraat 50, 5151 AE Drunen
20 jun	Taxandria Trek	De Postelse Hofstee Reuselweg 66, Postel (B)
04 jul	Tuin van Brabant	Herberg van Boxtel Oisterwijkse dreef 2, 5076 NA Haaren
18 jul	Tilburg West	De Kivietshoeve Nijkerkstraat 1, 5045 MC Tilburg
01 aug	Volmolentocht	Manege, Volmolen 9 Neeroeteren (B)
15 aug	de Plateaux	Venbergse Molen, Molenstraat 211 5556 TA Valkenswaard
29 aug	't Paarse pad	Partycentrum Cocody, Zwembadweg 15, 5663 PL Geldrop
12 sept	Bruggetjesroute	Café Schuttershoeve, Grote Steeg 10, 6006 TE Weert
26 sept	Grevenschuttocht	Hut van Mie Pils, Leenderweg 1, 5583 TC Aalst
10 okt	Langs de Donge	't Trefpunt, Hoofdstraat 91, 5109 AB 's Gravenmoer
24 okt	Wandelen om Lierop	Café 't jagershuis, Hogeweg 2, 5715 AR Lierop

ROOISE WANDELINGEN

OLAT seniorenwandegroep Sint-Oedenrode

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode.

We wandelen ongeveer twee uur. Iedereen kan in zijn eigen tempo wandelen.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel Pastoor Smitsstraat 4, Olland

Den Beckart Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel

't Riethof Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant

Oud Rooy Markt 13, Sint-Oedenrode

Vresselse Hut Vresselseweg 33, Nijnsel

PROGRAMMA 2006

Datum	Startpunt
20 juni	Het Riethof
27 juni	Oud Rooy
04 juli	Den Toel
11 juli	De Beckart
18 juli	Het Riethof
25 juli	Oud Rooy
01 aug	Den Toel
08 aug	De Beckart

Deelname voor OLAT-leden is gratis, dit op vertoon van hun OLAT-clubpas. Niet-leden betalen 1 euro. Dit kan contant of via een strippenkaart.

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Meer informatie:

Marinus van Roosmalen 0413 475467 of

Betsie van Mil 0413 475454

AVONDVIERDAAGSE

In Sint-Oedenrode wordt van dinsdag 13 t/m vrijdag 16 juni weer de jaarlijkse avondvierdaagse gehouden.

Elke avond vanuit een andere startplaats, maar wel steeds met dezelfde starttijden.

Datum	Startpunt	Plaats
di 13 juni	De Beckart	Nijnsel
wo 14 juni	Het Riethof	Boskant
do 15 juni	Den Toel	Olland
vr 16 juni	Oud Rooy	Sint-Oedenrode

(Zie voor de adressen onder 'Rooise Wandelingen')

Starttijden:

tussen 18.00 en 19.00 uur.

Meer informatie:

Marinus van Roosmalen 0413 475467 of

Betsie van Mil 0413 475454

CLUBREIZEN 2006

zaterdag 24 juni	GR 56	Malmédy – Bütgenbach	24 - 15 km
zaterdag 26 aug.	GR 576	Nadrin – Huy	25 - 19 km
weekend 23/24 sept	GR AE	zat. Chiny – Chassepierre	17 km
		zon. Marbehan – Suxy	20 km
zaterdag 28 okt	GR 573	Brug Belleheid – Theux	24 - 17 km

Inschrijven: minimaal een maand van tevoren met vermelding van: tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand.
Gironummer 706801 t.n.v. OLAT-clubreizen te Weert

Inschrijfgeld:

Weekend: leden € 55,00; niet leden € 65,00

Dagtocht: leden € 19,00; niet leden € 23,00

Prijzen zijn onder voorbehoud!

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is.

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdag-avond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen voor de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van € 1,10) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:

Eindhoven NS (Fuutlaan) 7.35 uur

Weert NS 8.10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in: Sint-Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10,
6006 ZM Weert, 0495 537775
toon.van.wordragen@hetnet.nl

KW DAGEN 2006

De Kempische Wandeldagen van OLAT hebben een recreatief karakter. Ze gaan zoveel mogelijk over onverharde paden. Voor iedere dag is er een ander parcours uitgezet door omliggende natuurgebieden, zoals het Dommeldal, de Strabrechtse Heide en Gijzenrooi. Er is dagelijks keuze uit drie afstanden.

Datum: 4, 5 en 6 augustus 2006

Startplaats: Sporthal Kievit, Linze 13, Geldrop

Afstanden Starttijden:

35 km 7.00 - 10.00 uur

25 km 8.00 - 11.00 uur

15 km 9.00 - 12.00 uur

Inschrijfgeld vóór 1 juli

	lid OLAT	lid KNBLO/NWB	niet-leden
3 dagen	€ 3,00	€ 6,00	€ 7,50
2 dagen	€ 2,00	€ 4,00	€ 5,00
1 dag	€ 1,00	€ 2,00	€ 2,50

Inschrijfgeld ná 1 juli

	lid OLAT	lid KNBLO/NWB	niet-leden
3 dagen	€ 4,50	€ 7,50	€ 9,00
2 dagen	€ 3,00	€ 5,00	€ 6,00
1 dag	€ 1,50	€ 2,50	€ 3,00

Overnachten

Men kan overnachten in de sporthal (eigen luchtbed en slaapzak meenemen) of met tent of caravan op een naastgelegen veld, vanaf donderdag 16.00 uur tot maandag 10.00 uur.

Overnachting kost € 6,00 p.p.p.n. in tent of slaapzaal, of € 7,00 per caravan, en kan uitsluitend geregeld worden aan de start. Vooruitbetalingen worden teruggestort.

Overnachten kan eventueel ook bij particulieren. Daarnaast kan men bij de VVV terecht voor logies in hotels of bij particulieren.

Informatie en inschrijvingen:

Mia Dielesen, 040-2552742 of kwdagen@dielesen.demon.nl

LANGE AFSTAND, PRESTATIE EN SNELWANDELEN

Stand OLAT-clubkampioenschap per 23 mei 2006

*) stand inclusief Betuwse Nachttocht								
1	Ernst Westerhoff*	7625	20	Klaas Bakker	2105	41	Kees Mol	720
2	Marcelino Sobczak*	7460	21	4 Anja van Kempen	1935	42	Wil Timmermans*	710
3	Hugo Prinsen*	5795	22	Jelte van der Zee*	1900	43	Claude Herman	680
4	Wim Freriks*	5025	23	5 Henny van de Haring	1775		Cor v/d Heijden	680
5	Hans de Vries*	4535	24	Co Tops	1650	9	Jeannette v Boerdonk	680
6	Frances Rouppe vd Voort*	4160	25	6 Nicole Nacken	1580	46	Ron Timmermans	575
7	1 Hanny Klumpkens*	3970	26	Theo Klanke*	1570	47	10 Doortje vd Akker	525
8	Boetje Huliselan	3340	27	Paul Canters	1420	48	Hans van Ginkel	360
9	Gerrit van Haandel*	3065	28	Evert v Ampting	1400		Rini Welten	360
10	2 Connie Raijmakers	2930	29	Ben Duin	1330		Wim vd Wittenboer	360
11	Huib Raijmakers*	2845	30	Henk Vink	1320	11	Riet Emans	360
12	Rolf Craanen	2670	31	Ad Verbakel	1290		Peter vd Ven	360
13	3 Carry Ombelet*	2600	32	Gerrit Arfman	1180		Gerard Meeuws	360
14	Wim van Gemert	2595	33	Kees Punselie	1110		Wim Coolen	360
15	Erik Dikken	2575	34	Ad Mollen	1080		Theo Gijzen	360
16	Kees Lambregts	2365		Rob Keetlaer*	1080		Gerrit Legierse	360
17	Sjef Koolen	2350	36	7 Mariette v Ampting	1040	11	Corry Nettekoven	360
18	Mart Douven*	2210	37	8 Mariet Douven*	970		Ted Liebrechts	360
19	Frits Mennen	2120	38	Piet Bernaerts	810		Louis Vernie	360
			39	Jan Warrink	790		Hans Bontekoe	360
			40	Jack Hendriks	740		Frans Smits	360
							Maria van Hoek	360
							Coby Visser	360
							11 Josee Schimmel	360
							Jan van Boerdonk	360
						66	Henri Floor	350
						67	Piet van Buul	275
						68	Rien Taks	270
						69	16 Jans v Griethuizen	250
							Geert van Dijk	250
							Jan van Houtum	250
							Hans van Grol	250
							Frans van Horrik	250
							Tjeu vd Kerkhof	250
						16	Maria vd Oetelaar	250
						16	Nelly van Bommel	250
							Ton van Dijk	250
						78	19 Mirjam Kies	50

Programma OLAT clubcompetitie '06

9 juni	Steenwijk	L.A.	80 km	360
10 juni	Gulpen	L.A.	70 km	325
10 juni	Odijk	Eur	100 km	430
16 juni	Rijsbergen	L.A.	80 km	360
17 juni	Vlissingen	L.A.	65 km	250
17 juni	A'dam-Leeuwarden	L.A.	150 km	600
24 juni	Zandwijk/Veere	L.A.	60 km	250
25 juni	Afferden	L.A.	60 km	250
2 juli	Someren	L.A.	80 km	360 / Bonus: schema binnen 13 uur
8 juli	Texel	L.A.	60 km	250
3 aug	Geldrop	L.A.	110-80 km	460-360 / Bonus: 250

OLAT-leden moeten zich binnen 2 dagen na het volbrengen van de tocht melden bij:
Ad van Asten, 0499-473767 of a.asten1@chello.nl

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

Datum	Plaats	Vereniging	Informatie
17 juni	Naumburg (D)	Naumburger Sporttage	10 km. Nadere info: Hans de Vries
2 juli	Best	AV Generaal Michaëlis	Snelwandelwedstrijden, 3 en 5 km, 12.30 uur, sportpark Naastenbest, Irenelaan 20 Voorinschrijving tot 23 juni via Hans de Vries Na-inschrijving tot een half uur voor de start Nadere info: Henk Plasman: 0499-390324 of 06-10 98 06 74
20 aug	Woerden	Clytoneus	NK 20 km en 5 km, sportpark Cromwijck, Waardsedijk 29 Nadere info: Hans de Vries of http://www.clytoneus.nl/
2 sept	Rotterdam	RWV	Recordwedstrijden snelwandelen, 3, 5, 10, 20 en 30 km en 2 uur, wedstrijdterrein Nenijsio. Voorinschrijving tot 20 aug; geen na-inschrijving Nadere info: Hans van der Knaap: 010-4662015, of Gijs den Ouden: 0181-624046 of www.rotterdamsewandelersportvereniging.nl
8 sept	Zaandam	AV Zaanland	Uurloop snelwandelen, 19.30 uur, Vincent van Goghweg. Inschrijven bij de start. Nadere info: Gerrit Tigchelaar: 0251-240082, of www.tigch.nl/snelwandelen .

OLAT goed vertegenwoordigd bij Kennedymars in Sittard

Midden in de nacht van 15 april maken ruim 3000 mensen zich klaar voor de Kennedymars in Sittard, de enige Kennedymars in Nederland die overdag wordt gelopen. Onder hen 64 lopers die meedoen met de wedstrijd.

Om 05.00 uur wordt het gezamenlijke startsein gegeven en duizenden lopers stuiven weg. Er ontstaat een kopgroep met vijf man: Victor Mennen, Pedro Huntjens, Jan de Jonge, Bart Snoeren en Hennie Sloomakers. Na 25 kilometer kunnen Bart en Hennie het tempo niet meer volgen en er blijft een kopgroep van drie over: Victor, Pedro en Jan.

Tot ruim 75 km blijven deze drie dicht bij elkaar. In de laatste kilometers wordt een versnelling ingezet. Victor beschikt over de langste adem en wint de wedstrijd in ruim acht en een half uur, kort daarna gevolgd door Pedro en Jan. Bart komt als vierde een kwartier later over de streep. Hennie is onderweg uit de wedstrijd gestapt.

In deze wedstrijd lopen ook veertien OLAT leden mee. Marcelino Sobczak begint de eerste kilometers relatief rustig te wandelen; eerst warm worden. Daarna is hij niet meer te stuiten en begint hij aan een grote inhaalrace. Uiteindelijk eindigde hij binnen negen uur en een kwartier op een zevende plaats. Een uitstekende prestatie, zeker als debutant op deze wedstrijd.

Boetje Huliselan begint de wedstrijd nog rustiger te wandelen. De eerste 40 kilometer worden in vijf uur afgelegd. Dan gaat Boetje versnellen en in de tweede helft stuift hij de ene na de andere wandelaar voorbij. Over de tweede helft heeft hij een kwartier minder tijd nodig. Hij finisht binnen negen uur en drie kwartier.

Gerrit van Haandel en Paul Canters hebben de smaak ook goed te pakken. Zij proberen de mars ook nog binnen tien uur te wandelen. Gerrit lukt dat net wel en Paul lukt dat – op een haar na – niet. Daarna komt in de middenmoot achtereenvolgens over de streep: Hans de Vries, Huub en Connie Raijmakers, Ernst Westerhoff, Hugo Prinsen en Wim van Gemert. Frances Rouppe van der Voort, Sjef Koolen, Frits Mennen en Ben Duin nemen er wat meer tijd voor en finishen na een dikke elf uur.

Bij de recreanten wandelden – voor zover bekend – nog eens dertig leden van onze vereniging mee (zie bijgevoegde lijst). Dus kon Ad van Asten voor maar liefst 44 personen punten noteren voor ons clubkampioenschap.

Kennedymars Sittard: recreanten OLAT (start 05-07.00 uur)

Naam	aankomsttijd	Naam	aankomsttijd
Erik Dikken	16.25	Mariet Douven	19.24
Jack Hendriks	16.53	Wim vd Wittenboer	19.49
Piet Bernaerts	17.26	Josee Schimmel	19.59
Gerrit Arfman	17.55	Gerrit Legierse	20.04
Riet Emans	18.01	Gerard Meeuws	20.04
Evert v Ampting	18.07	Rini Welten	20.05
Nicole Nacken	18.11	Hans Bontekoe	20.09
Ted Liebrechts	18.18	Kees Mol	21.27
Hanny Klumpkens	18.46	Theo Gijzen	21.48
Ad Verbakel	18.54	Wim Coolen	22.00
Anja van Kempen	19.06	Peter vd Ven	22.16
Co Tops	19.07	Maria van Hoek	22.22
Henny vd Haring	19.07	Corry Nettekoven	22,25
Louis Vernie	19.18	Adje Mollen	22.42
Mart Douven	19.23	Frans Smits	23.52

Kennedymars Sittard (wedstrijd), 15 april 2006

Plaats	Naam	Club	Tijd	km/u
1	Victor Mennen	Unitas	8:31:51	9,4
2	Pedro Huntjens	Unitas	8:33:14	9,4
3	Jan de Jonge	LAT	8:34:08	9,3
4	Bart Snoeren	Scorpio	8:49:45	9,1
5	Piet op 't Broek		9:10:08	8,7
6	Frans Leijtens	RWV	9:13:19	8,7
7	Marcelino Sobczak	OLAT	9:14:32	8,7
8	Wiliam Smeets		9:15:00	8,6
9	Marleen Radder-Willems	RWV	9:19:23	8,6
14	Boetje Huliselan	OLAT	9:43:50	8,2
22	Gerrit van Haandel	OLAT	9:56:28	8,0
24	Paul Canters	OLAT	10:01:03	8,0
27	Hans de Vries	OLAT	10:09:50	7,9
29	Huub Raijmakers	OLAT	10:12:24	7,8
30	Connie Raijmakers	OLAT	10:12:24	7,8
33	Ernst Westerhoff	OLAT	10:16:55	7,8
34	Hugo Prinsen	OLAT	10:18:10	7,8
42	Wim van Gemert	OLAT	10:34:01	7,6
51	Frances Rouppe vd Voort	OLAT	11:03:25	7,2
52	Sjef Koolen	OLAT	11:10:18	7,2
55	Frits Mennen	OLAT	11:19:59	7,1
58	Ben Duin	OLAT	11:34:16	6,9

Een koude Nacht van Loon, 22 op 23 april 2006

Hart van Brabant organiseerde voor de 28e maal de Nacht van Loon op Zand. Iedere wandelaar moest in 15 uur een zo groot mogelijke afstand afleggen op een stratenparcours door de bebouwde kom van Loon op Zand.

Bij de dames werd de wedstrijd voor de elfde keer gewonnen door Marleen Radder (RWV) met 124,45 kilometer. Serieuze concurrentie had Marleen niet. Zij had bijna 10 kilometer voorsprong op de tweede vrouw, Jenny Bergs.

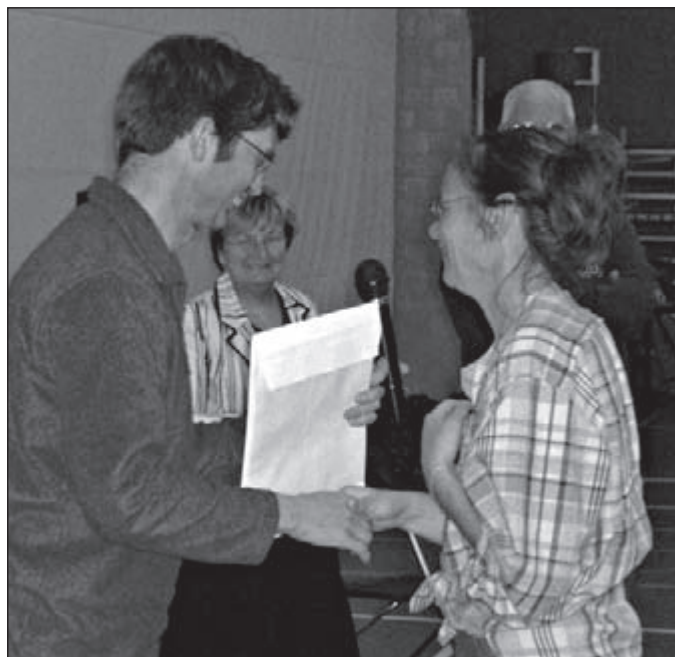
OLAT-lid Connie Raaijmakers, de winnares van vorig jaar, werd met een achterstand van ruim 11 kilometer dit jaar derde. Ons lid Hanny Klumpens liep – na negen keer – voor het eerst meer dan 105 kilometer. Goed voor de fel begeerde Long Distance Walking stempel.

De wedstrijd bij de heren werd gewonnen door Rieks Haan (RWV). Hij liep erg regelmatig en wist een afstand van maar liefst 135,85 km te overbruggen. Jan de Jonge (sv de LAT) en Bart Snoeren (Scorpio) eindigden met een achterstand van bijna 5 kilometer respectievelijk op de tweede en de derde plaats. Kees Lambregts van onze vereniging liep ook heel sterk en behaalde met 127,3 kilometer een vierde plaats.

Marcelino Sobczak, ook OLAT, was de snelste debutant en won daarmee de Wetering Debutantenbokaal 2006. Hij liep gemiddeld ruim 8 km per uur en eindigde op een tiende plaats. Van onze club deden verder nog acht heren mee (zie uitslagen).

Helaas moest Klaas Bakker voor het eerst, na 18 succesvolle deelnames, onderweg stoppen als gevolg van verkeerde inschatting van de weersomstandigheden; het was 's nachts erg koud.

Bij de estafetteteams ging de strijd tussen team Unitas (Pedro Huntjens, Victor Mennen en Fred Röhner) en het team Lukas

Hannie Klumpkens ontvangt van Hans van der Knaap haar diploma 50 Long Distance Walker, omdat zij voor de vijftigste keer sinds de invoering van de LDW in Nederland een tocht van 105 km of meer heeft gelopen. Zij is de vijfde persoon en de eerste vrouw die dit diploma krijgt uitgereikt.*

(fam. Van Bremen, Loes en Ton van den Beemt en Marcel Bunschoten). Het team Lukas won de strijd, in een nieuw parcours-record voor estafetteteams, met een afstand van 148,2 km. Het team Unitas werd tweede met een achterstand van bijna 5 km.

*-Hans de Vries-
Foto's Carry Ombelet*

Bos-, duin- en strandtocht, Castricum, 8 april 2006

Om vier uur gaat de wekker, kwart over vijf komt Ernst Westershoff me ophalen, om half zeven lopen we het startlokaal in Castricum binnen. Om zeven uur zijn we op weg met 84 anderen. Het weerbericht is uitermate slecht, maar de 60-kilometerwandelaars laten zich daardoor niet afschrikken. Bij de 40 kilometer heeft het wel invloed op het aantal starters. Juist als we vertrekken komt Hans de Vries binnen met een auto vol OLAT-ters.

Het is alweer de 25e keer dat deze tocht gehouden wordt. De laatste jaren mag de organisatie de gemeentewerkplaats van Egmond aan Zee gebruiken als 'wagenrust'. Zowel op de heen- als de terugweg wordt hiervan gebruik gemaakt.

De eerste twee uur blijft het droog; er staat een harde wind die we meestal in de rug hebben. Dan begint het te regenen; het wordt kouder; de wind wakkert aan; vooral langs het strand is het afzien. Maar al gauw klimmen we de strandwal op en zijn we in Bergen aan Zee. Daar doen we de caférust aan; zitten we even droog, drinken koffie. Als we buitenkomen: regen, maar we gaan verder door een meer beschermt duinlandschap. De 60-kilometerwandelaars gaan naar Schoorl, het omkeerpunt. De 40 km is vanaf Bergen aan Zee op de terugweg.

De regen stopt en de lucht klaart op; het wordt een frisse, zonnige voorjaarsdag. We klimmen over de hoge binnenduinen voordat we in de caférust zijn en hebben een prachtig uitzicht over het vlakke Noord-Hollandse polderlandschap.

Op de rust in Schoorl doen we ons tegoed aan koffie en appel-

gebak. Net als Ernst en ik vertrekken, komen Hans Paul, Hugo, Frances en Wim binnen.

Nu het bekende klimduin op. Boven gekomen hijgen we als oude trekpaarden en vervolgen onze weg via de goed aangegeven routepijlen van de organiserende wandelvereniging De LAT.

We nemen nog enkele hoge punten en zien heel in de verte tussen de duintoppen de spiegeling van de zee. Op zo'n afstand vlak en rustig, maar later, als we over de boulevard van Bergen aan Zee wandelen, ruw en onstuimig.

We stappen toch maar even hetzelfde café binnen als op de heenweg. Ik zit op dezelfde rieten stoel met kussentje, dat uren geleden op de eerste stop nat was geworden van de regenkleding. Voor ik wegging had ik het omgedraaid, nu was het kussentje aan de onderkant nóg nat. Onze wandelkleding was ondertussen al lang door de zon en de wind droog geworden.

Van hieruit nog 20 km over mooie en heuvelachtige paden en paadjes, soms langs de bosrand met uitzicht op enkele vroeg bloeiende bollenvelden. Na de gemeenteloods in Egmond volgt nog een kleine wagenrust op 3 km voor de finish.

Even na vijven zijn we terug. Het was een mooie maar zware 60 km, met veel afwisseling, echte zandpaadjes, zandduinen, wind, regen, voorjaarszon en een goede verzorging. Nu het zomertijd is, zijn we voor donker thuis.

-Klaas Bakker-

Nacht van Loon op Zand 2006, 22-23 april 2006

Plaats	Naam	Club	Afst.(km)	Tijd	km/u
1	Rieks Haan	RWV	135,850	15:08	9,0
2	Jan de Jonge	De LAT	131,100	15:05	8,7
3	Bart Snoeren	Scorpio	131,100	15:10	8,6
4	Kees Lambrechts	OLAT	127,300	15:09	8,4
5	Co de Jong	RWV	124,450	15:06	8,2
6	Dirk-Jan Nieuwenhuizen		124,450	15:11	8,2
7	Marleen Radder-Willems	RWV	124,450	15:12	8,2
8	Adrie Zoon	RWV	122,550	15:00	8,2
9	Wil Botman	De LAT	122,550	15:04	8,1
10	Marcelino Sobczak	OLAT	122,550	15:05	8,1
17	Boetje Hulselan	OLAT	117,800	15:11	7,8
19	Ernst Westerhoff	OLAT	115,900	15:07	7,7
29	Connie Raijmakers	OLAT	113,050	15:07	7,5
33	Gerrit van Haandel	OLAT	111,150	15:04	7,4
34	Wim Freriks	OLAT	111,150	15:07	7,4
40	Huub Raijmakers	OLAT	108,300	15:07	7,2
42	Hans de Vries	OLAT	108,300	15:08	7,2
44	Hugo Prinsen	OLAT	106,400	15:00	7,1
52	Hanny Klumpkens	OLAT	105,450	15:07	7,0
	Klaas Bakker	OLAT	51,300	gestopt	

Marcelino Sobczak kon na afloop twee bekertjes mee naar huis nemen: de Wetering Debutantenbokaal (voor de winnaar Debutanten) en de beker Loon op Zand 2006, die iedereen krijgt die de 15 uur vol maakt.

8^e Kempenlandtocht OLAT door prachtig landschap

Van donderdag 3 op vrijdag 4 augustus organiseert onze vereniging de 8^e Kempenland-wandeltocht van 110 km (start om 20.00 uur) en 80 km (start om 23.00 uur). Deze tocht telt mee voor respectievelijk de Long Distance Walker en de Kennedy Walker. Startplaats is weer sportpark Kievit in Geldrop.

Het parkoers leidt ons door het prachtige, natuurlijke landschap van de zuidoostelijke Kempen, met het Leenderbos en het natuurmonument De Malpie bij Valkenswaard als uitgesproken hoogtepunten. 's Nachts wandelen we hoofdzakelijk over fietspaden en rustige binnenwegen. Naast de bekende mobiele OLAT-verzorging zal er in de nachtelijk uren ook even tijd zijn voor persoonlijke verzorging tijdens de cafépauze.

Als we na het aanbreken van een nieuwe dag weer zijn teruggekeerd in Geldrop zullen we, na resp. 75 km en 55 km te hebben afgelegd, de inwendige mens versterken met een heerlijke pastamaaltijd. Na deze onderbreking zal de tocht verder gaan op het parkoers van de Kempische Wandeldagen, die op vrijdagmorgen om 07.00 uur voor de 23e keer van start gaan. Hieraan kunt u op zaterdag en zondag eventueel nog deelnemen.

Tijdens het verdere verloop van de tocht zullen we gebruik maken van de verzorgingspunten op het traject van de KWD, daarnaast zijn 1 à 2 extra posten speciaal voor de deelnemers aan de Kempenland-wandeltocht ingericht en kan ook gebruik worden gemaakt van de caférust in Nuenen.

In groep met koploper: Voor diegenen die bij voorkeur niet alleen wandelen, bestaat de mogelijkheid te starten in een groep, onder leiding van een koploper. Het wandeltempo ligt op gemiddeld 6,2 kilometer per uur. Wel graag van tevoren hiervoor aanmelden.

Voorinschrijving tot 15 juli: dit kan online op www.olat.nl of d.m.v. een inschrijfformulier, dat kan worden aangevraagd bij OLAT-commissie LPS, Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven, tel. 06-201 33 971.

Na-inschrijving: dit kan tot een half uur voor de start.

De start is in de kantine van kynologenclub De Kempen, Kervel 3 (sportpark Kievit), 5667 AH Geldrop.

Volg de borden 'Kempische Wandeldagen'.

-Hans de Vries-

De wind in de rug bij Amsterdam-Hoorn, 25 maart

Eerst zijn de recreatiewandelaars van start gegaan. Anderhalf uur later gaan we ze achterna. Er worden er nog heel wat van hen ingehaald.

Het weer is uitstekend, windje in de rug en na een paar spatjes regen komt de zon erbij. De temperatuur is ongeveer 9 graden. Toch hebben we het warm, er wordt veel vocht verloren. Het is raadzaam om zelf ook drinken mee te nemen, er zijn vier wagenrusten en een extra drinkpost onderweg.

We gaan 's morgens met vijf OLAT-ters naar Amsterdam en keren er met zeven vanuit Hoorn terug. Sjef en Marcelino uit Limburg komen 's morgens iets later.

Vanaf Amsterdam wandelen we door natuurgebied 't Twiske richting Purmerend. Zo vroeg in het voorjaar is hier nog weinig

te beleven, alles is nog dor en kaal. Dat is straks in juni met Amsterdam-Leeuwarden wel anders als we hier weer doorkomen.

Toch zien we veel watervogels zoals eenden, meerkoeten, ganzen en ook enkele zwanen. Na Purmerend komen we in het weidevogelgebied en horen de eerste grutto's en Kievieten. Ook hazen die het voorjaar in de bol hebben, zijn van de partij.

Later in de middag zijn we in Hoorn aangekomen en kunnen we douchen bij atletiekvereniging Hollandia. Nog even wat drinken en dan vlug naar het NS-station.

Het is donker als we thuishoeren op de laatste dag van de wintertijd.

-Klaas Bakker-

Inspanning en ontspanning bij 25 graden

Zaterdag 11 maart 2006. Weer een klovdag, maar niet te vergelijken met de dag van eergisteren, want nu zouden we alleen maar afdalen, en bovendien zouden we na een uur al een horecarust krijgen. Bovendien was dit een oeroude verbindingroute van het binnenland met de zee, dus een beetje begaanbaar moest het pad vandaag altijd zijn.

Theo kreeg vandaag ook rust, want hij liet ons 'los lopen'. Hij bracht ons naar de wegsplitsing Las Peredes; dat was plusminus 400 meter 'klimmen' met de auto. Binnen een half uur begonnen we aan de afdaling naar het eerste gehucht, Limada. De petten konden meteen op, want de zon deed zo rond tien uur 's ochtends al aardig zijn best

en er was weinig schaduw. We zagen de plaats al gauw vanuit de hoogte liggen, tegen de volgende bergwand aangeplakt. Ook zagen we de Calvarieberg van ons overnachtingsdorpje, maar dat lag er ook maar ruim acht kilometer vandaan.

In Limada was een winkel/café, waar we koffie dronken en fruit kochten. Tegelijkertijd met ons kwam een Duits gezelschap in het dorpje aan. Gelukkig gingen die mensen buiten zitten, want in zo'n gehucht zijn er uiteraard weinig zitplaatsen. Er was ook een Amsterdamse vrouw bij, die met een van die Duitsers was getrouwd.

Nu kwamen we in het imposantere gedeelte van de Barranco de Guarimar, zoals deze kloof heette. Bij het verlaten van het dorp was er twijfel of we wel goed zaten. Gelukkig bleek dat na het

afdalende van een ezelspad het geval te zijn, en een gelukkige bijkomstigheid was, dat we aan de westkant van het dal liepen waardoor we zo nu en dan een beetje schaduw meepikten.

Het riviertje de Guarimar lag diep onder ons. Na een klein uur kwamen we op een akkerterras de Duitsers weer tegen; die waren daar aan het picknicken. We mochten van hun overvloed mee profiteren. De kaas zweette al behoorlijk, maar de wijn smaakte goed. Wij liepen verder, maar in de verkeerde richting. Gelukkig was er nu sociale

controle en werden we teruggefloten. Net voor het dorpje Guarimar zagen we veel palmen, en ook andere vruchtenbomen (amandelen en vijgen). Toch was Guarimar uitgestorven. Weer een half uur later kwamen we in het dorp Gumbero, waar iets meer activiteit was, maar we liepen wel drie keer het pand voorbij waar een winkel en horeca was. Een jongetje wist ons uiteindelijk via de schuifdeuren naar binnen te loodsen. Eigenlijk hadden we hem daarvoor een foonje moeten geven.

En zo zaten we dan toch op de waranda met bier dat met een H. begint in de hand, voor een consumentvriendelijke

prijs. Nu even vijftien meter dalen, over de brug heen, en over de verharde weg nog twee kilometer naar Playa Santiago. Maar Theo gaf ons nog 700 meter cadeau; hij kwam ons tegemoet rijden. We waren in zeven uur tijd afgedaald van 1370 meter naar zeeniveau en volgens het kaartje was dat een afstand van 10 kilometer.

's Avonds stortten we ons in het Go-meerse carnaval. Dit speelde zich af op zee, waar een reuzenvis op een gegeven moment de geest gaf omdat er aan alle kanten vuurwerk uit haar lijf kwam. Met talkpoeder werd hier niet gegooid (in tegenstelling tot La Palma). Zo hoefden we ons vanavond in ieder geval niet extra te douchen!

Zondag 12 maart

Het hoogste punt en pootje baden

We begonnen vandaag niet te moeilijk en parkeerden het busje op nog geen kilometer afstand van de top van de hoogste berg. De klim daarnaartoe

stelde daarom ook niet zo veel voor, hooguit 80 tot 100 meter. De Garajonay is 1487 meter, een stuk lager dan de Teide op Tenerife (3780m) die een week later op het programma stond.

Dit was ook het punt vanwaar we drie andere Canarische eilanden konden zien: Tenerife, El Hierro en La Palma. Van de Teide zijn in deze twee weken misschien wel vijftig foto's gemaakt, om die berg konden we echt niet heen!

Op het eiland zelf zagen we op 30 kilometer afstand de Fortaleza de Chipude liggen, een typische tafelberg, die we ook nog zouden beklimmen.

De rest van de dag maakten we een behoorlijke wandeling door het Parque Nacional de Garajonay. Hier pestte de zon ons niet te veel, want er lag een uitgestrekt laurierbos. We daalden via talloze treden zo'n 300 meter af. Het was inmiddels alweer 12 uur, dus een pauze zou welkom zijn. Daar kondigde zich een prachtig plekje aan: de parkeerplaats Las Mimberras, waar we in de buurt van de brug over het beekje ons natje en droogje tot ons namen.

Na de pauze liepen we geruime tijd over een bredere bosweg, die langzaam maar zeker weer omhoog ging. Langs deze weg zagen we voor het eerst de reuzenvarens die we op La Palma in 2002 elke dag tegengekomen waren. Nadat we de bosweg verlaten hadden, gingen we over een rotsig pad in twin-

tig minuten naar het terras van een camping. Vanaf hier hadden we een prachtig uitzicht over het dal en het gehucht El Cedro. En ergens aan de rand van het dal de Teide – het leek net of die bij het eiland Gomera hoorde.

We hadden een pauze van een half uur

gepland, maar door het drankje Montancro en door recreanten die zaten te eten (zien eten doet eten) werd dat zeventig minuten. Hierdoor waren we wel in de stemming om de tunnel van 500 meter te 'nemen', die daar vlakbij lag.

Theo had ons al gewaarschuwd zaklantaarns mee te nemen, maar de smiecht had er niet bij verteld dat er een beetje water op de bodem stond. Een deel van de beek stroomt hier namelijk in een betonnen buis in een geul doorheen. In het begin nog maar drie centimeter, maar verderop was dat dertig, en daar had zelfs Arie met zijn waterdichte bergschoenen niet op gerekend. Dus toen we weer buiten waren, deden we allemaal even de schoentjes uit, om het binnengestroomde water te lozen. Die schoenen zouden die dag niet meer droog worden, maar als het morgen weer zo heet werd, dan zou het toch wel weer goed komen.

We moesten de heuvel waar de tunnel in aangelegd was, ook nog een keer oversteken, dus dat betekende weer een

aantal minuten pittig klimmen via een smal pad. Dat pad eindigde in de bocht van een brede weg. Deze ging weer over in de brede bosweg waarover we drie uur daarvoor ook al gelopen hadden, toen we van de parkeerplaats afkwamen. We hadden dus een lusje gelopen, maar dat wisten we van tevoren al.

Wat we ook van tevoren wisten, was dat we weer die klim naar de ingang van het Parque Nacional zouden krijgen. En dat viel dan weer tegen toen we alweer zeven uur in de weer waren. Behalve dat er een hoop treden waren, zaten er ook veel bochten in het pad, en

elke keer dat je meende dat je de grote weg hoorde, of het lichter werd omdat je de bosrand naderde, kwam er weer een bocht en ging het 'klimfestijn' weer door!

Gelukkig liep Theo met zijn T(r)o(m)pconditie weer voor ons uit. Zijn auto stond een kilometer van de ingang van het park vandaan, maar tegen de tijd dat wij met lood in de benen daar aankwamen, hoefden we nog maar vijf minuten op hem te wachten. De afdaling deden we in een uur maar we hadden toch minstens 20 minuten meer nodig voor de beklimming.

Al gauw begon het te schemeren. Nog even snel naar ons huisje, en toen voor het eerst in het dorp zelf eten. Ondergetekende probeerde daar een eenvoudig streekgerecht (geitenkaas/-vlees).

Maandag 13 maart

Bezoekerscentrum Juego de Bolas

We waren nu ongeveer op de helft van onze vakantie, en ondanks het feit dat we allemaal 'jongens van Jan de Wit' zijn, waren er toch enkele kleine blessures zoals een stekend oor en een verzwikte enkel. Daarom werd de apotheek in Agulo bezocht. Dit dorpje ligt aan de kust in het noordoosten van het eiland. Zou dat de reden zijn, dat het behoorlijk bewolkt was toen we aan de eerste beklimming begonnen?

De eerste klim was meteen pittig. We stegen van 190 naar 500 meter, over een rotsig pad. Soms moesten we dertig tot vijftig treden traplopen. Ergens op tweederde van het traject stond een grote eucalyptusboom. Deze viel extra op, omdat er verder alleen lage struiken langs het pad stonden. Geruime tijd zagen we ons busje nog staan, dat we net buiten het dorp hadden geparkeerd.

Na drie kwartier doemde er een stuwdam op. Daarachter lag het stuwmeer Embalse de la Palmita en liepen we voorlopig weer op hetzelfde niveau. Langs het meer vonden we een geschikt plekje voor een pauze. De zon kwam

weer door, en die zou ons de rest van de dag in de gaten houden. Het water in het meer leek met zijn geelachtige kleur een beetje modderig, maar de omgeving hier was wel zo schitterend, dat er aan de andere kant vakantie-huisjes waren gebouwd. Hiervandaan liepen we over een brede onverharde weg, tot we in het dorp La Palmita aankwamen. Zoals we al gewend waren, was hier weinig activiteit. De weg was er wel geplaveid.

Bij het verlaten van het dorp ging het weer 200 meter omhoog. Nu liepen we over een steil ezelspad tussen dennenbomen door. Het pad lag vol dennen-naalden, en dit kon soms behoorlijk glibberig zijn.

Ten opzichte van de klim vanuit Agulo naar het stuwmeer viel deze stijging mee. Al vrij snel kwamen we bij een kapelletje uit, de Ermita San Isidro. Het was nu 2 uur en we hoefden praktisch niet meer te stijgen. In de verte zagen we het bezoekerscentrum van het Parque Nacional liggen, herkenbaar aan een dak met rode pannen en een grote hijskraan.

Op de weg ernaartoe legden we nog aan bij een café-restaurant. De schaduw van de parasol was zeer welkom. Daarna nog tien minuten, en we waren bij het bezoekerscentrum Juego de Bolas. Voor het gebouw was een park aangelegd, waar we zowat alle soorten flora van het eiland konden bewonderen. In het gebouw lagen veel archeologische vondsten en stond een geografisch schaalmodel van het eiland opgesteld. En dan was er nog een historisch gedeelte, waar we een beeld kregen van de levensomstandigheden enkele eeuwen geleden.

We zaten nu op 768 meter. Na nog een consumptie in het nabijgelegen restaurant begonnen we aan de lange afdaling over een breed pad.

Verderop was de grond rood van kleur. Dit herinnerde aan de vroegere vulkanische activiteit. Op La Palma hadden we kale lavavelden gezien, maar hier waren de hellingen alweer begroeid, omdat de erupties in een veel verder verleden hadden plaatsgevonden. Tussen dat rood vielen lichtgroene plant-

jes op, die een beetje aan slakroppen deden denken.

Het pad werd nu smaller, alweer een ezelspad, bestaande uit talloze kleinere stenen. Het ging nu ook iets steiler naar beneden, en in de verte konden we de Atlantische Oceaan zien liggen. Op een gegeven moment zagen we het pad in allerlei bochten naar beneden slingeren, en verder naar beneden de autoweg, die ook niet helemaal recht liep. Net voor we die weg bereikten, was er nog een barrière van grote rotsen; daar was onlangs een mini-lawine naar beneden gekomen.

De weg ging via een tunnel onder een helling naar Agulo en wij moesten daar nog omheen lopen. Aan de overkant lag een sinaasappelboomgaard, waar al geoogst was. Van de boer mochten we wat van de restanten meenemen.

Toen we de helling voorbij waren, konden we Agulo mooi in de avondzon aan het water zien liggen. Op de achtergrond stond een aantal zuilen in het water; het was niet duidelijk te zien of men daar een brug of een aanlegsteiger aan het bouwen was. Net buiten het dorp namen we een kijkje op een kerkhof. De lijkkasten waren hier in tombes in de zijwanden opgeborgen, want de grond was hier voor begraven te steenachtig.

Agulo bleek uit twee woonkernen te bestaan. In de eerste namen we een verfrissing. Hier zat ook een echtpaar uit Katwijk te eten. De tonijn op hun bord was zó groot en de prijs zó gunstig, dat we niet verder hoefden na te denken over ons diner. De plannen van Theo voor El Hierro (2007) werden hier overigens in de koelkast gezet, omdat op El Hierro volgens hen veel te weinig wandelmogelijkheden zijn. De omvang van het eiland is daarvoor te klein.

Dinsdag 14 maart

Fortaleza de Chipude

Deze Tafelberg hadden we op 12 maart vanaf de Garajonay zien liggen. We hoefden vanuit Alajero niet zo ver te rijden, circa 14 km in westelijke richting. Vanaf de grote weg liepen we linksaf het gehucht Pavón binnen over een brede geplaveide weg, die op haar beurt weer overging in een stenig voetpad.

Op een gegeven moment waren we Arie en Martin kwijt. Die hadden wat meer tijd genomen om een houten stepje te bekijken, dat bij een paar verlaten boerenhuisjes in het gras lag. Ze

hebben het toch niet als souvenir meegenomen!

Tien minuten later buiten het dorp begon de klim. Deze was in hoogte de minste tot nu toe (100 meter), maar na de barranco de Argaya (9 maart) wel de pittigste. Eerst nog een vrij gemakkelijk pad tussen cistusrozen door naar de onvermijdelijk alleenstaande eucalyptusboom en daarna een steile wand met hoog en laag liggende rotsen, waaraan je je soms moest optrekken. Toen we een rotsgraat gepasseerd waren, bevonden we ons op de hoogvlakte (het tafelblad).

De wind had hier vrij spel. We troffen er elementen aan van het christelijk geloof en de oorspronkelijke bewoners, de Guanchen, niet ver van elkaar: een groot wit kruis en een dubbele steenkring, waar in het midden een menhir

stond opgesteld. Vreemd dat Loek hier verstoppertje ging spelen, er was hier 'no place to hide'. We deden dan ook niet mee!

Ook was er veel flora, o.a. de Hierroganzendistel, de aonium en diverse leliesoorten. Aan alle kanten waren steile afgronden. De hoogvlakte bleek alleen toegankelijk te zijn via het pad waarover wij gekomen waren. Over de

ocean een mooi uitzicht op de eilanden La Palma en El Hierro, aan de zuidkant lag enkele honderden meters diep de kloof Barranco de la Rajita.

Het was de bedoeling dat we in die kloof zouden afdalen en ergens beneden in het dorpje Erquito terecht zouden komen, maar na een wandeling van plusminus een kwartier over een heuvelrug waren we het spoor bijster. Gelukkig kwam Theo met het busje aanrijden en zijn we een weg ingereiden die steeds dieper de kloof in ging. Opvallend waren de vele rotsen die hier van de bergwand naar beneden waren gevallen. Sommige hadden een omvang van meer dan dertig centimeter. Dat

een kleine lawine gauw veroorzaakt is, bleek wel toen een kudde geiten de weg overstak. Toen rolden er opeens tientallen steentjes over de weg.

Na een half uur leek de weg te eindigen in het niets en strekten we onze benen. Martin liep nog driehonderd meter verder en dat hadden wij ook moeten doen, want daar kon je rondkijken in Erquito, dat al meer dan zestig jaar verlaten is. Nou ja, familieschatten of oude landbouwwerktuigen heeft hij er niet aangetroffen!

De wandeldag was vandaag vroeg voorbij, en we besloten de rest van de dag van de zon in Playa Santiago te genieten.

Ook was er op deze manier genoeg tijd om inkopen te doen voor 's avonds en via internet contact te leggen met Nederland.

-Wordt vervolgd-

UIT DE MEDIA

Rusland wijst wandelaar niet uit

Een Brit die bezig is met een voettocht rond de wereld, mag van een Russische rechtbank zijn reis vervolgen.

De Brit was opgepakt in het uiterste noordoosten van Rusland, nadat hij met een Amerikaanse metgezel van Alaska naar Rusland was gelopen over het pakijns van de Beringstraat. Bij aankomst in Siberië hadden zij hun paspoort niet laten afstempelen.

De rechtbank veroordeelde de Brit tot een boete van 73 dollar, maar wees hem niet het land uit. De wandelaar is zijn wereldreis begonnen in het zuidelijkste puntje van Zuid-Amerika en had er bij zijn arrestatie al 27.000 kilometer opzitten. Hij heeft er nog ruim 40.000 voor de boeg. Hoe het afliep met de Amerikaan vermeldt de historie niet.

Bron: NRC, 6 mei 2006

Hooiberghutten in de maak

Kamperen bij de boer niet luxueus genoeg? En een hotel te burgerlijk? Dan kan de verwende trekker binnenkort zijn toevlucht zoeken in een hooiberghut. Deze houten hutten met vier slaapplekken, een keukenblok en sanitair worden momenteel ontwikkeld in de Utrechtse gemeenten Woerden en De Ronde Venen. Ze komen te staan op tien boerenerven en krijgen de vorm van - u raadt het al - een ouderwetse hooiberg.

De provincie Utrecht denkt dat de trekshutten goed zijn voor zesduizend overnachtingen per jaar en komt derhalve over de brug met met een halve ton subsidie. Het project kost in totaal 280.000 euro.

Bron: De Tweevoeter.nl, 3 maart '06

Schiermonnikoog mooiste plek

Schiermonnikoog is dit jaar verkozen tot de mooiste plek in Nederland. Het eiland won die titel in een televisieshow die half mei werd uitgezonden door de NCRV. Aan de uitverkiezing is 25.000 euro verbonden.

De mooiste plek van Nederland wordt eens in de twee jaar gekozen. In 2004 ging de titel naar nationaal park De Weerribben.

Bron: NatuurTotaal, 15 mei '06

Christiaan Koehler:

Wandelen en wat ik zoal tegenkom (26)

Onze B&B gastheer is zo vriendelijk ons naar een pad in de richting van de Wainstones te brengen, met de bedoeling daar de aansluiting naar de 15 km lange vierde etappe van Clay Bank naar Kildale op te pakken. Hij rijdt in een soort oldtimer – tevens rijdende werkplaats alias gereedschapmagazijn zonder enige orde en vermoedelijk 10 jaar geleden voor het laatst uitgemest en gewassen; door een schoon geveegde driehoek in de voorruit kan hij naar buiten kijken.

Opgewekt beginnen we met een klauterpartij tussen de rotsen door over een uitgesleten geul: 'lekker om je spierkracht te testen', schrijft Ian Sampson in de reisgids. Hij raadt tevens aan, zodra we even op adem moeten komen, ons om te draaien voor een terugblik over de vier moors die we gisteren zijn overgestoken. Een prima tip, want het uitzicht liegt er niet om.

Wanneer we de pittige klim volbracht hebben ligt het wijde en totaal verlaten Urra Moor als een volslagen verrassing aan onze voeten. De heide begint tot ons genoeg al een beetje te kleuren. In die uitgestrekte grote leegte gaan al snel de ogen op zoek naar mogelijke aanknopingspunten van de richting die we uitgaan. Niks van dat alles.

Maar geen man overboord, want deze route is gekenmerkt door ontelbare eeuwenoude grensstenen op en langs het pad. Er zijn fraaie exemplaren bij, met of zonder verhaal. Wat te denken van de zogenaamde Face Stone, die aan de oostzijde een gebeiteld gezicht met inscriptie toont. Weer een ander met twee handjes als richtingaanwijzer, en een volgende laat weten dat hier een graf uit het bronzen tijdperk ligt.

Ongemerkt gaat het nog steeds langzaam stijgende pad in een flauwe bocht

Face Stone

naar het hoogste punt van de North Yorks Moors: Round Hill op +454 m bij de zoveelste grafheuvel. Het biedt links een schitterend vergezicht in de richting van Great Broughton, rechts en voor ons strekt zich de eindeloze heide uit. Soms is het pad niet meer dan een halve meter breed en reikt de begroeiing tot aan de knieën.

Het is verbazingwekkend dat zo'n paadje ineens overgaat in het begroeiende bed

van een voormalig spoorlijntje, in dit geval de Rosedale Ironstone Railway, dat ooit deze streek doorkruiste om de vele vindplaatsen van ironstone aan te doen. Tot in de zestiger jaren van de vorige eeuw heeft dit lijntje dienst gedaan om de hoogovens in de Teeside van grondstof te voorzien.

Maar er was meer dan dat. Rond de 19^e eeuw is op de flanken van de North Yorks Moors op talloze plaatsen naar git gezocht, een diepzwart, vettig glanzend en vrij hard gesteente, dat onder andere diende voor de vervaardiging van sieraden. De kustplaats Whitby dankt hieraan zijn bestaan. Aluin, een andere delfstof, die tot de 20^e eeuw afzet vond in de textielindustrie, werd op veel plaatsen gedolven. Afvalbergen die we later zullen tegenkomen, zijn afkomstig van deze nijverheid.

De resten van een enkele schamele nederzetting als die van Siberia herinneren aan de barre omstandigheden en het isolement, waaronder de 'miners' de kost verdienden. Bij Bloworth Crossing, het punt waar het C2C-pad zijn eigen weg gaat, waren nog een honderd jaar geleden bemande posten om mensen voor verdwalen te behoeden.

Gaat het C2C-pad daar naar het westen, wij houden pad langs de uitlopers van de Cleveland Hills in noordelijke richting over Ingleby Moor. En wederom de ene grenspaal na de andere, met of zonder inscriptie. Jenny Bradley is er zo een; niemand weet meer wie Jenny was, luidt het verhaal. Je moet ook niet verbaasd opkijken wanneer zo'n paal

Bloworth Crossing: splitsing tussen de Cleveland Way en C2C-pad

slechts aan drie zijden is gemerkt, zoals die met 'T.A. 1768'. Deze inscriptie duidt vermoedelijk op de initialen van de landheer en het jaartal van een deal. Maar ja, voor welk doel? Misschien voor de jacht, want het wemelt er namelijk van de Shooting Butts¹.

En als er ergens geen palen staan dan liggen er wel gegroepeerde keien dichtbij het pad, die vaak betrekking hebben op de aanwezigheid van grafheuvels uit het bronzen tijdperk. Een opmer-

Het heidepad is soms niet meer dan een smal spoor

kelijke 'burial site' is die van Burton Howe, waarvan de omvangrijkste bult wel twee meter hoog is. Waarschijnlijk is deze plek destijds uitverkoren vanwege het fantastisch uitzicht over de verre omgeving.

Rechts van ons strekt de heide zich uit tot aan de verre horizon, links onder ons komt er van lieverlede wat groen in zicht: het is Battersby Plantation, een opvallend goed verzorgd en langgerekt naaldboutbos.

Wanneer wat later en ver vooruit het plaatsje Kildale in beeld komt, krijgen we het gevoel er bijna te zijn. Vergeet dat maar. Want we moeten eerst het Warron Moor nog oversteken en vervolgens de landerijen van Park Farm en dan nog eens die van Hall Farm. En dat is de zoveelste keer, dat we erin stinken wanneer we op de heide een afstand moeten inschatten.

Omdat het pretentieloze Kildale – zo blijkt bij rondvraag in het centrum – geen onderdak in petto heeft, zijn we genoodzaakt uit te wijken naar de enkele mijlen verderop gelegen 250 jaar oude Percy Rigg Farm. Ver, wel wat afgelegd maar bingo! We hebben nauwelijks een stap over de drempel van de

boerderij gezet of in de lounge wordt onmiddellijk het haardvuur ontstoken en op tafel een pot heerlijke thee met toebehoren neergezet. GREAT!

Een kamer onder de hanenbalken en een rondgang over het bedrijf zijn kennelijk onafscheidelijk verbonden aan dit zeer gastvrije onderkomen. En dan hebben we het nog niet over het uitgebreide degelijke avondmaal en het enorme ontbijt, dat de gastvrouw/boerin tevoorschijn tovert.

Haar man heeft er plezier in ons over het bedrijf rond te leiden en legt intussen in geuren en kleuren uit wat het leven op deze farm inhoudt: „Het bestaan is hard op 200 meter hoogte, onder de directe invloed van ruige invallende Noordzeewinden”, zegt hij. „Behoudens wat gras voor directe consumptie groeit hier bijna niets; de winter valt vroeg in en duurt lang. Alle veevoeder voor de winterdag moet van elders worden aangevoerd.”

Hij houdt zuigkoeien voor de vleesproductie en continuïteit van zijn veestapel. Voor melkkoeien is er géén bestaansrecht omdat... o, hemel, in de winterdag de stroomtoevoer nog wel eens wil uitvallen.

Dat hoeft voor ons niet; we gaan de volgende morgen weer opgewekt verder.

-Wordt vervolgd-

1. Schuilplaatsen van opgeworpen zwerfkeien afgedekt met turf, waarachter de jagers zich dan verschansen.

UIT DE MEDIA

Top 5 van populaire wandelbestemmingen

Veel mensen zijn dol op lijstjes. Een top 5 van populaire wandelbestemmingen hoort daar bij; altijd leuk aan het begin van het zomerseizoen.

Top 5 voor Nederland

1. Zuid-Limburg
2. Drenthe
3. Zuidoost-Brabant
4. Veluwe
5. Twente/Achterhoek (m.n. Pieterpad)

Top 5 voor Europa

1. Tirol (Oostenrijk)
2. Dolomieten (Italië)
3. Graubunden (Zwitserland)
4. Schotland (Groot-Britannië)
5. Massif Central/Cevennen (Frankrijk)

Top 5 wereldwijd

1. Himalaya (Nepal)
2. Rocky Mountains (VS)
3. Andes (Peru)
4. Hill County (Sri Lanka)
5. Zuider Eiland (Nieuw Zeeland)

Bron: *Aktiva Tours, voorjaar 2006*

Nederlandse vakantiegangers willen vooral natuur

Franse en Duitse vakantiegangers zijn de grootste zonzonaanbidders. Nederlanders kiezen minder vaak voor een zonbestemming, maar juist wel voor een vakantieoord met veel natuurschoon. Dit blijkt uit een onderzoek dat bureau Blauw Research dit voorjaar wereldkundig maakte. Aan het onderzoek deden 1173 Nederlanders, 1200 Fransen, 1162 Duitsers en 1199 Engelsen mee.

Voor ruim tweederde van de Fransen en Duitsters was hun vakantie verpest als de zon niet scheen. Slechts 40 procent van de Nederlanders en Engelsen dacht daar ook zo over.

Voor ruim de helft van de Nederlanders is mooie natuur de belangrijkste voorwaarde. Bij de Duitsers laat 45 procent zich hierdoor leiden, tegen 38 procent van de Fransen en maar 30 procent van de Britten.

Je vraagt je af wat die Britten dan wel belangrijk vinden. Een goeie pint bier?

Bron: *Marketing Online, 16 mei*

Over 'OLAT-paadjes' in het Engelse Kent

Op vrijdagmorgen om 05.30 uur stond de taxi voor de deur om ons, Leo en Rina v.d. Heyden en Wim en Nelly van Roosmalen, naar Eindhoven te brengen voor een weekendje Kent. Toen we in Eindhoven aankwamen stonden al twee busjes klaar voor ons en nog 11 wandelaars. Via Antwerpen naar Calais en vandaar met de ferry naar Dover. De reis verliep voorspoedig en rond de klok van 12.30 uur waren we in Kent. Intussen hadden we wel onze klok een uurtje terug gezet, want in Engeland was die niet verzet.

Toen we goed en wel op de plaats van bestemming waren, kregen we gezelschap van een paar wandelaars die al

toegewezen, een kamer voor tien personen met vijf stapelbedden. Aan de dameskant waren twee douches en er moest om de beurt wat gespetterd worden. Dit gaf geen enkel probleem, en als je vandaag niet aan de beurt kwam dan was er morgen weer een nieuwe dag.

Om 19.00 uur had Theo het eten klaar: lekkere vermicellisoep, chili con carne en een heerlijke chocolademousse na. Het smaakte uitstekend en we konden er tegen tot de volgende morgen.

De volgende morgen was het om 8.00 uur ontbijten en je lunchpakket klaar maken. Om 9.00 uur zaten we in de bus om naar Penshurst te rijden voor een wandeling van ongeveer 20 km. Het

De volgende morgen reden we met de bus naar Knole Park en maakten daar een wandeling van zo'n 10 kilometer. Het was er prachtig, we liepen tussen heel erg veel herten door en genoten van de geweldig mooie omgeving.

Rond de klok van twaalf uur waren we op het eindpunt en ging Theo alvast met een busje naar Dover om wat eerder met de ferry terug te kunnen. De andere twee busjes reden na de unch-stop ook naar Dover. Daar aangekomen hadden we nog alle tijd om naar de pub te gaan, of om een wandeling over de klif te maken.

Een wandeling kreeg de meeste stem-

op woensdag vertrokken waren, samen met Theo Tromp. Eerst maakten we kennis met elkaar en na een Engels bakske koffie gingen we op stap voor onze eerste wandeling.

We zijn naar Cranbrook en naar Sissinghurst gelopen door een heel mooie omgeving. Onderweg kregen we wel een flinke regenbui en moesten we over alom bekende OLAT-paadjes wandelen. Tot onze enkels zakten we soms in de modder. Het mocht de pret niet drukken en rond de klok van half zes kwamen we weer bij de busjes.

Theo ging alvast naar ons onderkomen, een jeugdherberg, om voor het eten te zorgen. Wij gingen intussen naar de supermarkt om wat te drinken en wat te knabbelen te kopen voor 's avonds. Toen iedereen voorzien was, gingen we naar de jeugdherberg. Deze stond op bijna een uur rijden in Kemsing. Daar aangekomen kregen we onze kamer

werd een schitterende wandeling met erg mooi weer.

Onderweg bezochten we een prachtig kasteel met evenzo prachtige tuinen, Hever Castle' genaamd. We liepen door een heel mooie omgeving en klommen regelmatig over een hekje. Dat laatste ging op het laatst niet meer zo soepel, maar het was wel heel apart. Hoe laat we weer bij de bus waren weet ik niet meer, maar we hebben genoten van de wandeling.

Terug bij de jeugdherberg ging Theo direct koken en na 45 minuten hadden we een overheerlijk bord soep en een flinke portie nasi voor onze neus staan, als toetje had Theo een heerlijke verse fruitsalade gemaakt met yoghurt erbij. Moe maar voldaan rolden we in onze kribjes en wie in het bovenste bed moest slapen ging niet meer zo elegant het bed in. Na zo'n tocht voelde je toch wel de benen.

men en zo liepen we even later over de klif van Dover met de krijtrotsen onder ons. Het was adembenemend mooi, en deze tocht van ruim 5 km hadden we te danken aan Jago, die trouwens al deze dagen met ons meewandelde. Dat manneke kent overal de weg.

Om 16.30 uur ging de ferry varen en moest onze klok weer een uurtje vooruit. Na ongeveer vijf kwartier zetten we weer voet aan wal en kon de autorit beginnen. Onze chauffeur Hans Lommers (in het andere busje zat eerst Jago en daarna Conny Nakken aan het stuur) bracht ons om 23.30 uur weer veilig terug in Sint-Oedenrode. Ook de andere deelnemers werden thuisgebracht.

Het was een geweldig mooi weekend en we zeggen veel dank aan Theo Tromp en Jago. Jullie hebben het goed gedaan. Groetjes, en tot een volgende keer.

-Nelly en Wim van Roosmalen-

Voor elk wat wils in 'het hol van de leeuw'

Zoals de meeste OLAT-wandelaars hopelijk bekend is, gaat in Rooi iedere dinsdagmorgen in één van de kerkdorpen een wandeling van start. Het is geen wedstrijd- of prestatiegerichte wandeling, maar leuk en ontspannend en recreatief bezig zijn.

De routes zijn erg verschillend en afwisselend en nooit saai. Prima uitgezet en gewoon keigezellig. De lengte van de route is ongeveer 10 of 7,5 kilometer; misschien een keertje wat langer. Het tempo bepaal je zelf en geef je ook aan: rustig, normaal of snel... het is voor elk wat wils. Als je er maar van geniet en er voldoening van hebt.

Het gezelschap wisselt nogal in aantal;

soms zijn er 25 maar ook weleens 45 enthousiaste deelnemers van allerlei leeftijden. De startpunten zijn steeds in dezelfde volgorde. Olland altijd de eerste dinsdag van de maand, Nijnsel de tweede, Boskant de derde, Sint-Oedenrode

de vierde. En als er een vijfde dinsdag is wordt gestart in de Vresselse Hut in Nijnsel. De starttijd is altijd 10 uur.

Voor de prijs hoeft niemand het te laten. OLAT-leden wandelen gratis en de overigen betalen 1 euro. Na de wandeling wordt er door velen nog wat nagepraat met een bakje koffie, of een ander (geestrijk) vocht.

Dus zou ik zeggen: geniet op dinsdagmorgen ook van het samenzijn, de wandelingen, de natuur, en van de medewandelaars met hun leuke verhalen. Wandelen is erg gezond voor lichaam en geest – en zonder recept!!

-Ad van Hastenberg-

Marten Hogeweg ondanks tegenslagen goed op schema

Sint Petersburg komt elke dag 35 km dichterbij

In het vorige nummer van OLAT Nieuws was te lezen hoe onze vormgever Marten Hogeweg zich had voorbereid op zijn eenzame voettocht van Nieuweschans (Groningen) naar Sint Petersburg, het noordelijke deel van het Europese Kustpad E9. Met een minimum aan bagage (ca. 8 kg) en een maximum aan zelfredzaamheid (rimboebestendige uitrusting) hoopt hij in circa honderd dagen zijn bestemming te bereiken. Dat komt neer op zo'n duizend kilometer per maand, dus met zijn daggemiddelde van 35 kilometer ligt hij goed op schema.

Zulke zware dagmarsen zijn fysiek en mentaal alleen maar vol te houden met een nachtrust van minstens twaalf uur, en die gunt hij zichzelf ook. „Hoofd, benen en voeten functioneren uitstekend”, zo rapporteert hij regelmatig aan het thuisfront. Wel heeft hij eens dagenlang met blaren gelopen – “aan elke teen minstens twee” – maar dit was geen reden het wat kalmer aan te doen.

De weergoden laten hem helaas wreed in

de steek. Na zijn vertrek op 14 april heeft Marten wekenlang bijna niets dan storm en regen over zich heen gekregen. In de vlakke Noordduitse polders was dat geen pretje. Weinig gelegenheid om te schuilen, en de wind heeft er vrij spel. De nachten waren soms zo koud dat hij met al z'n kleren aan moest slapen.

Marten heeft dan ook vaker dan de bedoeling was zijn toevlucht gezocht in een pensionnetje. Het is maar goed dat de B&B's in Polen een stuk plezieriger geprijsd zijn dan hun Duitse collega's.

Een andere tegenvaller is, dat van (wild)kamperen niet zoveel terecht komt als hij gehoopt had. Aan de Oostzeekust loopt de E9 voornamelijk over landtongen en door kustreservaten, waar kazerne-achtige vakantiefaciliteiten uit de Sovjettijd worden afgewisseld met echte militaire terreinen. Geschikte kampeerplekjes blijken er dun gezaaid. En de meeste campings zijn in dit jaargetijde nog niet open.

Gelukkig staan daar ook leuke dingen tegenover. Zo bood iemand hem z'n tuin-

huisje aan om in te overnachten, mocht hij ergens anders de tarp opzetten in de achtertuin en kampeerde hij op het erf van een biologische boer. En waar wildkamperen wél mogelijk is – zoals in een oerbos achter Hamburg of een uitgestrekt natuurpark ter hoogte van het eiland Rügen – zijn dat ervaringen om nooit te vergeten. Complete stilte, waar vind je dat nog in Nederland?

Goed kaartmateriaal is wel een probleem. In Duitsland was het al behelpen met kaarten op schaal 1:100.000, maar in Polen waren alleen autokaarten te vinden, schaal 1:200.000. Voeg daarbij dat dit deel van het Kustpad niet vreselijk goed is gemarkeerd en het zal niemand verbazen dat Marten af en toe de weg kwijt is. „We komen er wel, maar ik heb soms geen idee waar ik loop”, vertelt hij.

Op foto's van de reis moeten we nog even wachten. Tot op heden is het niet gelukt om die door te mailen.

-Mirjam Kies-

Het Klompenpad: de voorbereiding, de verkenning en de dinsdagwandeling

Nee, het Klompenpad is geen nieuw lange afstandspad, streekpad of regiopad van de SRE. Het is een van de vele wandelingen die eens in de veertien dagen gelopen wordt met de groep Wandelen Op Dinsdag. Zelf verzonnen, zelf geleend of zonodig voor een deel overgenomen, geknipt en geplakt tot een wandeling die geschikt is voor het WOD.

Zo ook het Klompenpad. Op internet iets gevonden in de buurt van Boxtel, de naam aangepast en een startcafé afgesproken.

Gefundenes Fressen, zeggen onze oosterburen; maar zo eenvoudig lag het niet. Toen ik de route eens op papier ging verkennen, bleek dat 90% verhard was en asfaltlopen is nou bepaald niet de stiel van OLAT. OLAT begint - net als het reisbureau dat zoveel wandelingen in haar programma stopt - het liefst dáár waar het asfalt ophoudt.

Hoogste tijd dus om een andere route te verkennen. Ik spreek met mezelf af om dat meteen maar morgen te doen. De volgende morgen ben ik grieperig en blijf ik het liefst in bed. Maar afspraak is afspraak, ook met mezelf, katterig of niet. Met de fiets zal het vast sneller gaan. Maar zie je het voor je, een wandelroute verkennen met de fiets?

Het griepje wint uiteindelijk, dus toch maar de fiets.

De verkenning

De natuur is nat. Zwaar en zompig ligt alles erbij. Gelukkig heeft het vannacht flink gevoren. Met een mager winterzonnetje vertrek ik vanuit het café in Lennisheuvel en volg een geel-witte route het dorp uit. Na een stukje asfalt (toch nog!) kom ik op een zandweg. Zwaar doorploegd door een tractor. De sporen liggen vol ijs, mijn fiets stuitert als een vrachtauto op de testbaan, terwijl intussen mijn nieren haasje over spelen en het bomijs kraakt onder de fietsbanden.

Gauw de bossen opgezocht. Bij het landgoed Velder zie ik op de kaart dat het landgoed zich uitstrekt tot over de spoorlijn. Ik bespeur er een 'vrij toegankelijk' pad en besluit dat te verkennen. Mooi pad. Helaas ligt er om de dertig meter een boom dwars. Te voet door de kruinen worstelen zou nog te doen zijn, maar met de fiets? Teleurgesteld

keer ik om. Op de kaart zie ik dat ik tussen de spoorlijn en de A2 moet blijven. Even later vind ik een ander pad. Slingerend door de bosjes met af en toe een stukje open veld. Kamertjeslandschap heet dat op z'n Brabants.

Als ik even stil sta, steekt een eindje verderop een vos het pad over. Nog een honderdtal meters volg ik zijn pluimstaart door het dunne bos. Helemaal tevreden rij ik verder.

Plots houdt het pad op. Akkers. Sloten. Op de terugweg sla ik een zijweggetje in. Langzaam wordt het smaller; boompjes groeien op het pad, de boompjes worden bomen, het pad houdt op. Wat blijft zijn twee sloten aan weerszijden van de bomen.

Dan maar terug naar af. Tenminste, bijna. Op landgoed Velder met zijn vele dreven, zes- en negensprongen vind ik een mooie route die uiteindelijk de Oude Grintweg oversteekt. Ik volg een poosje het Brabants Vennenpad tot op de Kampina.

De zon wordt sterker, de paden modderiger. Als een fietscrosser ga ik half lopend, half fietsend verder. Af en toe de fiets op de nek, de paden staan vol water.

Na een tijdje bereik ik het fietspad langs de Melaniedreef. Asphalt? Kan het niet door het bos? Ik vind een paadje halverwege tussen de Melaniedreef en de Beerze.

Bosrand, nat, natter, natst. Het pad lijkt meer op een meanderend slootje. Het bos ziet er droger uit. Dan maar met de fiets door het bos.

Ai, dwarsslootje; nog een en nog een. De zevensprong met de fiets op de nek. Welke vreemde figuur loopt hier door een zompig bos met een fiets over de schouder een wandelroute te verkennen? Maar alles gaat goed. Tot het zevende slootje dan. Ik spring, glij uit en de fiets trekt me terug. Tot over de knieën en ellebogen sta ik viervoets krom in het water; de fiets ligt ergens onderin. Smadelijk aanvaard ik de terugtocht.

Even later: ha heerlijk, asphalt, het fietspad. Daarna kom ik via het mooi slingerende Kerkepad en het parkeerterrein met een boog weer terug in Lennisheuvel. Ik verbaas me erover dat de peilschaal op het parkeerterrein aangeeft dat het grondwaterpeil nog beneden het maaiveld ligt. Naar mijn gevoel moet het er ruimschoots boven staan. Ik heb inmiddels genoeg materiaal voor een routebeschrijving van pakweg 20 km volgens het OLAT-format: LA, RA en RD. Even intikken en klaar is Kees.

De wandeling

Twee maanden later vertrekken om 10 uur 's morgens ruim veertig WOD-wandelaars vanuit Lennisheuvel. Het zonnetje schijnt volop en later blijkt dat het die dag ruim 20 graden wordt. Lekker voorjaarsweer. De koolmees laat zich al snel horen met zijn typische geluid van een ouwe fietspomp. De bomen en struiken lopen uit en het voorjaar laat zien hoeveel tinten groen het in de aanbieding heeft. Hier kan geen modeontwerper tegenop.

Via de Brede Heide gaat het naar Vrikkhoven en vandaar naar het landgoed Velder. We lopen langs speenkruid en paarse pinksterbloemen die meestal rond Pasen bloeien. De fietspompvogels doen hun best, maar er is deze keer geen fiets of slappe band te bekennen, alleen maar stevige wandelschoenen. Het landgoed (sinds 1384) ligt er verlaten bij. Het Veldershuis is leeg. Enkele lopers achteraan de groep zien een openstaande container met van alles erin. Achterin is er blijkbaar meer oog voor detail dan bij de voorlopers.

Een pannenset, computers, rugzakken, snoeren, stoelen, tafels, alles in prima staat. Iemand heeft schijnbaar het Veldershuis boven de container leeggeschud.

Twee zessprongen en een negensprong verder slaan we rechtsaf via een pad dat de grens vormt tussen de landgoederen de Velder en Heerenbeek en dat tevens de grens is tussen Boxtel en Oirschot. Het pad wordt geflankeerd door witte bosanemonen.

Rust bij de Schutskuil. Zon, schaduw, eten, drinken. Een paar wandelaars lopen de vijver rond. Daarna gaat de route via het Kinderbosch en het Banisveld naar de Kampina. Het Banisveld is een stuk 'nieuwe natuur'. Aangekocht, afgeschraapt om de armere ondergrond een kans te geven en verruigd, vormt het een stuk van de verbindingzone voor het wild tussen de Mortelen en de Kampina.

Even een korte stop. Het oog wil ook wat. Er graast een kudde grote wilde runderen met kalfjes. Reigers volop bij de Smalbroeken langs de Beerze. Wat later in de verte een kudde paarden.

Plotseling komen we langs een aantal moddervelden. Een dragline zwaait ons toe. Een paar kilometer verderop wordt het Belversven, dat door de tijd half verland, verzand, verriet en verruigd is, flink uitgebaggerd om weer een heus ven te worden. Hier op de voormalige weilandjes van de boerderijtjes die er vroeger gestaan hebben, wordt de bagger uitgestort.

Via het fietspad komen we bij het boswachtershuis en slaan het Kerkepad in. Dit was vroeger de kortste route voor de boerenfamilies en de boswachter naar kerk en dorp.

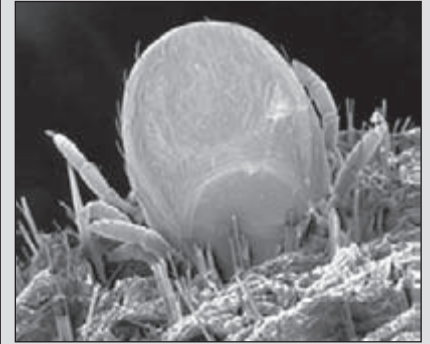
Op het parkeerterrein laat de peilschaal zien dat het grondwaterpeil inmiddels bijna een halve meter gezakt is. Het staat nog wel in de 'groene' zone, maar de zomer moet nog komen. De grondwaterstand fluctueert snel, van nat naar (te) droog en andersom.

Een kwartiertje later zitten we op het caféterras van De Trol in Lennisheuvel. De trappist smaakt best en mijmerend vraag ik me af waarom zoveel wandelaars na afloop trappist drinken. Welke voedingsstoffen zijn er onderweg gebruikt en wat vult trappist zoal aan?

Toch eens aan een echte Trappist vragen. Die weet ongetwijfeld het antwoord.

-Kees van Vessem-

UIT DE MEDIA

Bloedzuigende teek

Ziekte van Lyme sterk in opmars

Huisartsen hebben vorig jaar bij circa 17.000 mensen in Nederland de ziekte van Lyme vastgesteld. Dat zijn er vijfduizend meer dan in 2001 en bijna drie keer zoveel als in 1994.

In 2005 bezochten 73.000 mensen de huisarts vanwege een tekenbeet, aldus het Centrum Infectieziektebestrijding van het RIVM. Uit eerdere gegevens was al bekend dat jaarlijks ruim een miljoen Nederlanders een tekenbeet oploopt. Omdat niet alle teken besmet zijn met de bacterie die de ziekte overbrengt, wordt niet iedereen ziek van een beet.

Het RIVM heeft op zijn website de risicogebieden in kaart gebracht. Het 'gevaarlijkste' zijn Drenthe, zuidoost-Friesland en de Achterhoek. Het veiligste zijn Zeeuws-Vlaanderen, Tholen, noordwest-Brabant en het zuidwesten van Utrecht.

Bron: Tweevoeter.nl, 27 april

Wandel-avondvierdaagsen niet overal levensvatbaar

Avondvierdaagsen zijn er legio, maar halen ze allemaal hun zilveren jubileum? In Veldhoven is het verschijnsel rond 2000 doodgebloed, en in 2003 overgenomen door de Lichtstadstappers. Ondanks reclame op scholen en in de regionale pers doen er amper 200 man mee, en dat in een gemeente met meer dan 40.000 inwoners.

In Lage Mierde haalde men dit jaar wel de 25^e editie. Bijzonderheid: voor het eerst was landgoed Wellenseind opengesteld. Dit zou twee jaar geleden al gebeurd zijn, maar toen werd de hele avondvierdaagse afgelast vanwege de MKZ-crisis.

Bron: Eindhovens Dagblad, 13 mei

Over een Ardense calvarieweg, woekerende bramen en de verdwijning van een bos

De soeppost is een gemiste kans

Het voorjaarsseizoen ging voor mij een beetje de mist in, tenminste wat wandelen betreft. Toegegeven, ik mocht (moest) van Dini zoveel mogelijk mijn trainings-ontspanningsrondjes wandelen en daar heb ik ook dankbaar gebruik van gemaakt; op je ouwe dag moet je immers zoveel mogelijk in beweging blijven. Behoudens 15 km tijdens de Paastocht in Asten en wat corrigeer- en verwerk op het Hertog Hendrikpad, samen met Piet, trof je mij de laatste paar maanden verder maar weinig op straat.

Bij Nuenen hebben we de route ten opzichte van de beschrijving in het Hertog Hendrikpadboekje drastisch aangepast. Heerendonk is hier weg geverfd en de route loopt nu door het dorp Nederwetten, waarmee ook gelegenheid is geschapen om de horeca aldaar te bezoeken. Verder gaan we langs de oude toren en de kerkhoef naar het Wilhelminakanaal en dan richting Son.

In de bossen op de Geeneindsche heide hebben we ook een aanpassing in het parkoers gemaakt. Beide correcties waren nodig vanwege particuliere bezwaren. Het hele parkoers is nu ook tweezijdig gemarkeerd en te bewandelen. De Van Goghvariant loopt vanaf het viaduct aan de Beekstraat tot aan café De Kruik in Nederwetten.

worden gebracht voor een afzakkertje. Of het allemaal zo zal lopen, laat zich raden. Café des Sports is nu ook weer niet het ideale etablissement om de sokken erin te zetten en er zo snel mogelijk weer terug te zijn.

Na een kort busreisje van een paar kilometers naar de startplek vertrekken we in een rustig wandeltempo. Er is ook geen reden om beschutting te zoeken in het uitnodigend voorportaal van het kapelletje van Pelhémont, maar Ad Verbakel doet wel een poging om toch iets van het interieur op te vangen. Daaraan herkent men toch de wandelaar: altijd op zoek naar het verleden, het heden of de toekomst!

Het uitzicht beperkt zich verder tot wat verspreid bosgebied in afwisseling met

om het grasveldje, dat ongetwijfeld het kerkhofje is, een rustige en ingetogen uitstraling te geven.

Even verderop komen we in een klim langs een kruisweg, die staat aangeduid als de calvarieweg. De staties uit de 18^e eeuw staan uitgebeeld in een soort vitrine op een betonnen voetstuk.

Alhoewel we vandaag nergens het idee krijgen dat we door een woud wandelen, is het nu volgende traject wat drukker bebost dan we tot nu toe gewend zijn. Sinds de start zijn we zo'n 100 meter gestegen en we wandelen nu op een plateau op zo'n 550 meter hoogte.

Bij een uitzichtpunt over de vallei strijken de eerste vermoeide wandelaars

neer op een paar flinke, maar ondanks dat toch geveld bomen, voor het middagboterhammetje. Eerder merkte ik al dat de batterijen in mijn toestelletje het vandaag niet zullen volhouden en hier begeven ze het ook volledig. In een laatste stuiptrekking krijg ik het hele stel nog op een prentje.

Na de afdeling vanaf het plateau komen we in Reharmont, niet veel meer dan een gehucht maar wel een kerkje dat aan de heilige Remaclus is gewijd. We kennen deze bisschop-monnik, die afkomstig was uit het zuiden van Frankrijk, nog als de stichter van de abdij van Stavelot. Remaclus legde in 670 zijn bisschopsfunctie neer.

Het kerkje in Reharmont is gesloten, maar wij kunnen wel terecht bij onze

Met deze inleiding zit de heenreis op 29 april naar Lierneux er ook meteen op. We komen daar om 10.00 uur aan en treffen de reizigers van de andere bus en het reisleadersbusje al present. Omdat het laatste café in de eigenlijke startplaats Menil de deuren voorgoed gesloten houdt, is gekozen voor een ontmoetingspunt in Lierneux; hier zullen we vanmiddag na de tocht ook naartoe

weilanden. Verder is het terrein licht glooiend. Opmerkelijk is verder constant neer dwarrellende sneeuw bij een flets zonnetje: de temperatuur schommelt rond het vriespunt.

Na enige tijd komen we in het dorpje Arbrefontaine. Opvallend zijn hier de grafkruizen die in een keurige rij langs de plaatselijke kerkmuur zijn geplaatst. Waarschijnlijk is dit zo gebeurd

verzorgingspost voor een bekertje koffie, bouillon of chocolade. Simon Willemse speelt gastheer; één van de twee bussen met reserve-chauffeur (want Frans van den Oever heeft spit) dient als kantine.

We wandelen nu tussen weilanden door en passeren onderweg een hoeve, de Zwarte Fontein geheten. Hier was vroeger het zomerverblijf van de abt van Stavelot en een deel van deze hoeve maakte destijds nog deel uit van dat zomerverblijf.

Op een berghelling staat een schuilhut speciaal bedoeld voor jagers – als we ten minste op de naam moeten afgaan: Abri des Chasseurs. Links van ons ontplooit zich een prachtig vergezicht over de vallei van de Lienne, met vooral glooiende weilanden.

We bereiken een dorpje dat Hierlot heet. Er staan een paar boerderijen

met die typische mesthopen langs de voordeur. Verder zijn de erfjes keurig onderhouden en is er in velden of wegen iemand te bekennen. Twee stenen bronnen vullen een waterbak; met het gekwetter van vogels is dat het enige geluid dat de natuur hier vult. Wij zijn nu tot helemaal beneden in het dal afgedaald en dat merk je aan de diverse stroompjes die allemaal dezelfde kant opgaan: het riviertje de Lienne.

Het riviertje hebben we tot nu toe niet opgemerkt, maar nu is het duidelijk aanwezig. Het is niet veel meer dan een nietig slootje dat meanderend en sterk stromend ons pad probeert te volgen!

Het karrenspoor dat we moeten volgen is soms onbegaanbaar en we zoeken meestal een droog spoor door de

berm, voor zover dat mogelijk is want de braamstruiken woekeren hier welig. De lekkere vruchten die hier over enkele maanden te kust en te keur te plukken zijn, stuwen onze gedachten onwillekeurig richting de pinksterbloem die Marinus ons als lekkernij of als geneeskruid probeert te slijten!

Op een bankje bij de brug over het riviertje treffen we een groepje dames, dat het rustig aan doet. Zij bewandelen de kortere afstand en denken binnen-

kort bij de beloofde soeppost te zijn. Het bruggetje is van steen en doet koddig aan midden in een rimboe van gekapt of omgewaaid hout.

Tot nu toe was alle op orde en konden we het parkoers op de markering volgen.

Op een zeker moment is een beschreven bos op een heuvel echter compleet van de aardbodem verdwenen en het is onmogelijk een spoor te vinden dat enigszins overeenstemt met het beschreven pad dat we moeten volgen. Bovenop de nu kale berg besluiten we dan om aan de overkant naar beneden te klimmen. En warempel: daar vinden we de markering weer terug.

Loslopend honden

De markering blijft nu ook weer duidelijk aanwezig en leidt ons naar een hoeve waar we over de binnenplaats mogen wandelen. Deze boerderij speelde een rol tijdens het Ardennen-offensief en ter blijvende herinnering is er een plaquette aangebracht als eerbetoon aan het onderdeel dat hier streed.

Een paar loslopende honden houden er de wacht, maar leggen ons geen strobreed in de weg. Hadden ze dat wel ge-

daan, dan waren we misschien op onze schreden teruggekeerd en hadden we de soeppost en de rest van de route wellicht nog terug gevonden...!

Een eindje verderop hebben voorgangers duidelijk problemen met de route en het beschreven traject. Bij een betonnen bermkruis waarvan de tekst niet meer te lezen is, beklimmen we toch maar een helling, ofschoon de beschrijving ons heel iets anders voor spiegelt. We beseffen inmiddels dat de

soeppost een gemiste kans is. Piet zit er niet mee, voor hem is omkeren nooit een optie geweest en de markering wijst die kant op!

Het pad dat we volgen is niet onaardig en daarvoor zijn we toch naar hier gekomen. Voor ons zien we een dorp liggen en wanneer we de eerste huizen bereiken, staan we perplex: Lierneux, het dorpje waar we vanmorgen al zijn geweest en waar we straks met de bus naartoe worden gebracht.

Na wat navragen vinden we ook nog het juiste café terug, waar de meeste wandelaars zich al tegoed doen aan versnaperingen. Er zijn nog een paar stoeltjes en een tafeltje te vinden en we gaan onder in het feestgedruis.

Telefonisch melden we ons af bij Toon, die met zijn staf nog steeds in de soep staat te roeren. Hij heeft slechts dertien klanten gehad en of die toevallig verdwaald waren zullen we wel te horen krijgen tijdens de evaluatie.

Met ons liep het verder goed af, en op de afgesproken tijd werden we netjes afgezet op de afgesproken plaats.

-Ad van Asten-
tekst en foto's

Het uitzicht is elke zweetdruppel waard

Even internet raadplegen voor een laatste keer om te zien of nieuwe bekenden zich hebben ingeschreven voor de Mergelland op 6 en 7 mei, en dan naar bed. Het is even na half tien in de avond. Voor mij geen normaal tijdstip om naar bed te gaan maar morgen wacht mij en nog zeventig andere lopers een lange dag en nacht met in totaal 135 Limburgse kilometers. Niet het meest gemakkelijke parcours om te lopen, maar zonder enige overdrijving ook één van de mooiste routes als het gaat om vergezichten en bezienswaardigheden.

Carry is al opgestaan en heeft voor mij koffie gezet en de hond uitgelaten. Nu gaat ze op weg naar het station om Marcel Dekker en Ties van den Berg op te halen. We hadden Marcel beloofd dat hij dit jaar op tijd zou starten in Bocholtz. De telefoon gaat: Marcel is al op het station en heeft naar het blijkt weer eens maar half naar onze instructies geluisterd. Het is een doodgoeie kerel maar zijn bovenkamertje is af en toe een rommeltje.

Na enig heen en weer gebel lukt het mij om alle partijen op het station weer te verenigen. Tien minuten later stopt de auto voor de deur. Carry opent de voordeur met de woorden: „Ik heb nog meer bezoek meegebracht,.

Zwerfkatten

Okee, Carry had altijd al de neiging alle zwerfkatten en andere dieren in huis te nemen. Dus daar komt Arie Klootwijk en een mij tot dan toe onbekende wandelaar binnen. Nu moet u weten dat wij niet bepaald een grote keuken hebben. Als er twee volwassenen in zitten is hij eigenlijk vol, maar nu hebben we een ware invasie.

Aangezien Marcel en Ties bij ons zouden ontbijten is de uitschuijftafel gedekt en dit maakt het één en ander zo mogelijk nog krapper. Maar met wat duwen en trekken lukt het uiteindelijk toch om iedereen te voorzien van een hapje en een drankje.

Wederom tien minuten later arriveert ook Ties. Carry zei dat er nog meer ge-

gadigden op het station stonden, maar de auto was te klein. Jammer, maar het is niet anders.

Na een lekker ontbijt besluiten we dat we gaan proberen in één rit met zijn zessen in de auto naar Bocholtz te rijden. Met een beetje passen en meten lukt het uiteindelijk iedereen (zes volwassenen) in de auto te krijgen en na een ritje van 10 minuten staan we met zijn allen aan de start. Het eerste wat gebeurt is dat een complete NOAD-or-

ganisatie in spontane verwondering naar Marcel kijkt, want zowaar voor de tweede keer achter elkaar is Marcel ruimschoots op tijd voor de start.

Na het ophalen van de startpapieren be-geven wij ons gezamenlijk naar de echte startlocatie voor het gemeentehuis, waar we zouden worden toegesproken door de wethouder van sportzaken en waar de marsleider van NOAD de de laatste instructies zou geven.

Routewijziging

Aan dit laatste zouden naderhand de NOAD-voorlopers pijnlijk worden herinnerd: ook al ken je de route, het kan nooit kwaad te luisteren naar de leiding.

Wat namelijk later zal blijken, is dat men de route heeft aangepast en deze heeft voorzien van de NOAD-borden

die voorrang hebben op alle andere Mergelland-route-borden.

Die NOAD-borden moeten tijdens deze tocht gevolgd worden. Het gevolg is dan ook onherroepelijk dat een groepje van ongeveer tien man zich verloopt en later met de auto weer op de route moet worden gebracht.

Na de afspraken vertrekken we precies om 11 uur 's ochtends voor een tocht van 135 kilometer door Zuid-Limburg. De eerste tweeënehalf uur gaat het richting Valkenburg, waar de eerste echte heuvel al geduldig op ons ligt te wachten: de Keutenberg, tot ver buiten de Nederlandse grenzen berucht en gevreesd onder zowel wielersrenners als wandelaars.

Gelukkig staat bovenop de heuvel de eerste wagenrust met een lekker eitje en dranken op ons te wachten. Dat is

nog eens loon naar werk.

Nu moet ik toch benadrukken dat naar mijn mening iedere heuvel in dit mooie gebied je beloont met een meestal adembenemend en schitterend uitzicht. Alleen al voor dit fenomeen is iedere druppel zweet het waard om deze tocht te lopen.

Na een rust van ongeveer twintig minuten vertrekken we richting Oud Valkenburg. Daar worden we weer voorzien van het nodige vocht, want het was ondertussen toch serieus warm geworden. Aan de overkant zagen we het kasteel liggen waarlangs we na de rust zouden lopen.

Nu zullen de rusten en wagenposten elkaar regelmatig opvolgen om ons alle te voorzien van spijs en drank. Via Hulsberg en Valkenburg gaan we op weg naar Schimmert, de eerste grote

rust, waar we in de voetbalkantine de beschikking hebben over onze bagage. Voor velen een uitgesproken gelegenheid om een en ander aan te passen aan de uitrusting, of zich te voorzien van een fris T-shirt. Het is echt warm geweest de gehele dag. Maar aangezien het nu alweer zes uur in de avond is, zal het toch wel weer gaan afkoelen en is droge kleding zeker welkom.

Reflectiejas

Om ongeveer zeven uur vertrekken we – dan nog met zijn allen – richting Moorveld. We hebben in de voetbalkantine te horen gekregen dat we de tas één keer extra ter beschikking krijgen bij caravanhandel Brommelen, de eerstvolgende wagenrust na Moorveld. Daar kunnen we dan onze reflectievesten aantrekken.

Dit is zeker een welkome verandering in het schema. Het betekent dat we iets langer kunnen lopen zonder de reflectiejas, die je meestal met dit warme weer toch extra laat transpireren. Op dit moment besluit ik toch ook maar alvast een lange broek aan te trekken. Normaal loop ik altijd in een short. Maar na advies van mijn trainer en vanwege de nog steeds aanwezige verkoudheid lijkt dit mij verstandiger.

Ook ken ik door mijn vele trainingstochten de verraderlijke weersomstandigheden. Echt koud zal het nooit worden tijdens de nacht, maar de soms straffe wind bovenop de heuvels laat voor het gevoel zo nu en dan de temperatuur een graad of drie zakken.

Meiboom

We gaan weer op weg en ondertussen is het alweer twintig voor tien in de avond. De volgende etappe gaat van Rothem naar Bemelen en vervolgens naar Eckelrade, waar we van één tot twee uur in de nacht de volgende caferust zullen hebben.

Onderweg zien we vele jongeren die bezig zijn met de traditionele meiboomvieringen in deze streek. Een gebruik waarbij twee of meer rivaliserende groepen jongeren een verstoppte, vaak wel dertig meter lange boom van elkaar proberen te kapen en veilig te stellen tot 1 mei. De winnende partij is de meikoning van dat jaar. Een leuke traditie waarbij – zoals bij zoveel zaken in Limburg – het Bourgondische leven en het gerstenat de belangrijkste ingrediënten zijn voor mooie en lange feesten. Na Eckelrade vertrekken we richting

Eijsden en daarmee over het meest westelijke stukje van onze tocht. Verder kan niet meer, want dan zitten we in België. Vanaf hier gaat de weg via Mesch

naar Mheer waar we onze laatste binnenrust in het café zullen hebben.

Bij velen heeft de nacht de nodige sporen achtergelaten. De warmte in de zaal doet de rest en veel deelnemers vallen dan ook spontaan op hun stoel in slaap. Anderen zoeken een stil plekje op het podium en ik doe dat ook. Naast Ernst Westerhoff probeer ik mijn ogen even te sluiten om weer wat frisser verder te gaan. Tevergeefs: er blijven teveel impressies van de dag door mijn hoofd spoken. Dus uiteindelijk besluit ik te doen wat ik normaal ook doe: gewoon wakker blijven.

Intussen is het alweer twintig over zes in de morgen en kan het reflectievest samen met mijn lange broek achterblijven. Het belooft weer een stralende dag te worden en de temperatuur zal snel weer stijgen. Waarschijnlijk zal het zelfs warmer worden dan de voorgaande dag.

Stukje op en neer

De laatste klimetappe ligt voor ons, richting Epen. Boven op de heuvel genieten Marcel en ik van het overweldigende uitzicht. Aangezien ik normaal van de andere richting kom tijdens de trainingen en daarmee de steile 10% helling van de andere kant nader, besluiten Marcel en ik de heuvel af, en dan weer op te lopen om haar daarmee eer aan te doen.

Zo gezegd, zo gedaan. Eerst met een drafje de berg af om vervolgens bij de gemeenteborden van Epen weer om te draaien en de berg weer op te lopen. Boven passeren we de groep, die ons enthousiasme niet echt kan delen om de berg weer op te lopen. Aan de achterlopers van NOAD laten we weten dat we later weer aansluiten.

Boven aangekomen genieten we we-

derom van het magnifieke uitzicht en gaan nu voor de tweede maal de heuvel af om weer aansluiting te vinden met de rest.

Het duurt even voordat we de groep weer in het zicht krijgen. Maar op de volgende heuvel zijn we er weer bij. Hier melden we de achterhoede dat er nog zeven mensen achter hen zitten. Ze bedanken ons en wij vervolgen onze weg via Hoogcrutz, Heijenrath naar Vijlen.

De laatste heuvels liggen voor ons. Voor velen een laatste krachtsinspanning om vervolgens in de boshut in het Vijlenerbos de laatste keer de beschikking te krijgen over onze tassen, voordat we op het laatste stukje van het parcours op ons eigen tempo naar de finish mogen lopen.

Vanaf hier is het nog ongeveer 22 kilometer tot aan de streep en zijn er geen echte klimpartijen meer. Toch is het nog steeds een adembenemend stuk via Partij naar Wittem, waar de welbekende bedevaartskerk staat.

In Wittem vervolgen we onze weg richting klein Zwitserland en het Miljoenenlijntje dat in de zomer elke zondag rijdt met historische treinen. Vaak zijn het stoomtreinen die je van heinde en verre kan zien en horen. Maar vandaag blijft het stil, want er rijdt een oude dieselloco; minder mooi.

Ondertussen lopen we Mechelen alweer binnen en zijn het nog maar zo'n kleine zeven kilometer tot het eind. Nu eerst naar Simpelveld waar we de tas krijgen en verzamelen voor de laatste drie kilometers.

Net buiten Bocholtz wacht de fanfare ons op, samen met de organisatie van NOAD. We krijgen een mooie roos en worden onder muzikale begeleiding naar de startplaats teruggebracht. We

zien eruit als een stel wandelende helden, hoewel waarschijnlijk een aantal van ons het niet als een heldendaad ziet of voelt. Maar het is leuk om mee te maken. Het geeft de tocht net dat beetje extra waarvoor velen toch ieder jaar weer terugkomen.

Jammer dat er iets minder jonge aanwezig is. Hopelijk zal dat de komende jaren een beetje bijtrekken. De tocht zelf en ook de organisatie van NOAD verdienen het dit evenement in leven te kunnen houden.

In het café is het opeens net een mie-

renhoop en moet ik zoeken naar mijn wandelmaatjes die met de auto mee terugwillen. Eerst maar eens op zoek naar Marcel, want die heeft in de regel de meeste tijd nodig. Een beetje onwennig verneem ik dat we moeten wachten op de prijsuitreiking. Nou ja, niet dat een halfuurtje er nog iets toe doet na meer dan achtentwintig uur.

Na de toespraak van de organisatie komt de wethouder van sportzaken aan het woord. Het moet gezegd worden dat hier in Bocholtz het wandelen leeft, want de wethouder liet zich vannacht en overdag op vele plaatsen zien. Zeer lovenswaardig voor zowel de organisatie als de gemeente.

Wat nu komt is niet echt een verrassing meer maar hij doet het goed: Ad Leermakers bedankt namens ons allen

de organisatie. Volkomen terecht: het was een prima tocht. En als klap op de vuurpijl krijgen we allen een T-shirt cadeau omdat het de 40ste Mergellandtocht was. Wat mij betreft mogen er nog 40 volgen.

Okee, nu wordt het tijd de auto te laden en huiswaarts te keren. Want beloofd is beloofd, ik zou voor de jongens koken. Het blijkt dat alleen Arie Klootwijk overgebleven is. De ander is een van de twee uitvallers. Geen slechte balans voor deze tocht.

Eerst maar Arie op de trein zetten. Hij wil zo spoedig mogelijk naar huis.

Thuis wordt er gedobbeld om te bepalen wie het eerst mag douchen. Dat wordt Ties, waarna Marcel de eer heeft. Ik mag als laatste, wat geen probleem mag heten want zo kan ik eerst aan het koken beginnen. Het zal hete kip nasi worden, met tomatensla en zelfgemaakte satésaus.

Twintig minuten later kunnen we eten. Als de heren geheel zijn verzorgd, vertrekken we naar de trein van zeven uur nemen. Helaas ligt het halve spoor weer eens op zijn kop en dat betekent dat zowel Ties als Marcel niet rechtstreeks naar huis kunnen reizen. Voor Marcel het meest vervelend, aangezien hij vanuit Schiphol nog eens twee uurtjes moet fietsen.

Na de nodige dankbetuigingen besluiten we deze formule met de Nacht van Bocholtz te herhalen.

Het was een uiterst geslaagde, bijna twee dagen durende, zeer mooie tocht. Ook alle wandelaars bedankt dat ze mij de hele tijd hebben kunnen verdragen. Maar gezellig was het zeker. Tot het volgend jaar bij de 41ste Mergelland tocht

-Marcelino Sobczak-

Foto's Carry Ombelet

Van Pieterburen naar de St. Pietersberg (± 490 km)

Dertien prachtige wandeldagen vliegen voorbij

De voorbereidingen

Het was mijn wens dit pad in 2006 te lopen. Ik had mijn echtgenote Tiny beloofd dat we dit samen zouden doen... als dank dat ik zoveel van huis mocht.

Helaas, door een blessure van Tiny ging dat niet door... dus ik was op zoek naar iemand anders.

Betsie Geerts kende ik nog van de opening van het Airbornepad in 2004 en we hadden nog regelmatig contact met elkaar. Ook zij was op zoek naar iemand om dit pad te lopen.

Toen we belden om samen te gaan vroeg ze enige dagen bedenktijd om alles op een rijtje te zetten, want Betsie heeft nog een volledige baan en ook nog werk thuis. Na veertien dagen kwam het telefoontje dat ze het aandurfde en konden de voorbereidingen beginnen.

We kwamen er samen goed uit en besloten om veertien dagen non-stop te lopen; zowat 40 km per dag; rond 17.00 uur onderdak te hebben; dus de rugzakken gingen mee. Hier hebben we allebei achteraf geen spijt van gehad: je bleef zo in de sfeer van onderweg zijn.

Op pad

Op maandag 17 april brachten Bart, de echtgenoot van Betsie, en Tiny ons naar Pieterburen, waar we nog genoten van het samenzijn. Rond 19.00 uur reden die twee naar huis en wij tweeën gingen voorbereidingen treffen voor morgen.

En zo gingen we op 18 april 's morgens om 7.30 uur op stap onder gunstige wandelomstandigheden. Tijdens onze dertien wandeldagen hebben we maar één uur regen gehad, maar om buiten te picknicken was het te koud.

We hebben alle dagen genoten van de

natuur, de weidse omgeving. Vooral Groningen was mooi, dat hadden we niet verwacht.

We genoten zo van onze vrijheid, het prachtige parcours... de vogels, de flora en fauna, de dorpjes waar we doorheen liepen; de boerderijen, de vriendelijkheid, de gastvrijheid van de mensen waar we de nacht doorbrachten.

De dagen gingen zo snel en zonder problemen voorbij, dat we op zondag 30 april om 14.30 uur al de St. Pietersberg opwandelden, waar onze wederhelften stonden te wachten... om samen met ons de laatste kilometers naar het eindpunt te wandelen.

Tot slot

De markering was goed, maar zonder de uitgegeven boekjes niet te doen. Maar toch nog af en toe verdwalen hoort erbij. En Betsie, bedankt, want zonder problemen stond je ook al om 6 uur naast je bed en je droeg waardig de rugzak en we begrepen elkaar zonder veel woorden.

-Sjef Koolen-

UIT DE MEDIA

Grondlegsters Pieterpad geëerd met plaquette

In het plaatsje Vorden is vrijdag 21 april een bronzen plaquette onthuld als eerbetoon aan de bedenkers van het Pieterpad: Toos Goorhuis en Bertje Jens. Speciaal voor deze gelegenheid heeft het Pieterpad een nieuw stukje tracé gekregen bij kasteel Vorden.

Op dezelfde dag is ook het boekje 'Pieterpadplezier, zeven vrouwen één verhaal' gepresenteerd. Het is een uitgave van het Nivon. In het boekje vertellen wandelaars over hun Pieterpad-ervaringen. Wie een Pieterpad-gids koopt bij de boekhandel, de VVV, het LAW of bij Nivon Natuurvrienden, krijgt dit boekje er gratis bij.

Toos Goorhuis en haar vriendin Bertje Jens ontwierpen het Pieterpad eind jaren zeventig. Vijf jaar zijn ze ermee bezig geweest om de 480 kilometer lange route uit te zetten. Ze hadden geen flauwe notie dat het zo'n succes zou worden.

Nog steeds is het Pieterpad veruit het bekendste en populairste lange-afstandspad van Nederland. Er zijn zelfs restaurants aan de route die de wandelaar vergasten op speciale Pieterpad-gerechten.

Toos Goorhuis overleed in 2004 op 88-jarige leeftijd; sindsdien beheert haar zoon Maarten het erfgoed van zijn moeder. Samen met Bertje Jens en Nivon-voorzitter Achttienribbe-Buijs mocht hij de Vordense plaquette onthullen.

De plaquette is ontworpen door Nelleke Allersma. Deze Groningse kunstenaar maakte al eerder een beeldengroep voor het Pieterpad; dit kunstwerk staat op het traject door Gramsbergen. Vorden is uitgekozen omdat hier deel I van het Pieterpad eindigt en deel II begint.

Bron: Tweevoeter.nl

Anneke van Helvoort uit Keldonk 900-ste OLAT-lid:

„Sjaan en Annie hadden het goed stilgehouden”

Lang voordat ze besloot om zich aan te melden als lid was Anneke van Helvoort al actief voor OLAT. Ze helpt namelijk al jaren mee in de verzorging tijdens de Vierdaagse en de Kempische Wandeldagen. En dat komt weer doordat ze goed bevriend is met Sjaan en Ad Verbakel die net als zij in Keldonk wonen. Een dorp van pakweg twaalfhonderd inwoners, dus iedereen kent elkaar. „Dan kom je er vanzelf mee in aanraking”, zegt Anneke. „Later ben ik ook winterseries gaan meewandelen. Ja, dan kun je net zo goed lid worden.”

Tussendoor trekt ze er bovendien regelmatig op uit met haar buurvrouw Annie Verbakel (inderdaad: familie en ook OLAT-lid). „We maken tochten van ongeveer anderhalf uur. Dat doen we bijna wekelijks en daar proberen we echt aan vast te houden. Ongeveer vijf jaar geleden is mijn man overleden en dan is zo iets fijn als je alleen bent. Soms ga ik ook wel met mijn zus. Het is hier in Keldonk ideaal wandelen, je zit vlak bij de bossen.”

Ondanks het feit dat Anneke ‘dicht bij het vuur’ zit, had ze geen idee dat zij uitgerekend het 900-ste OLAT-lid was. „Annie en Sjaan wisten het wel, maar hadden het goed stil gehouden. Ik stond in Asten aan de inschrijftafel

toen Marinus ineens de microfoon pakte en een toespraak begon over deze mijlpaal. Ik dacht nog: dat zal ik toch niet zijn, want ik had me net vijf dagen tevoren aangemeld. En jawel hoor! Achteraf vond ik het al zo vreemd dat Sjaan bij de start aanwezig was, dat is anders nooit.”

Het behoeft geen betoog dat de rest van de ceremonie in opperste vrolijkheid verliep, zoals trouwens ook te zien is

op de website keldonk.nl waarop alle dorpsnieuwtjes worden uitgewisseld. Anneke mocht drie wandelgidsen van OLAT in ontvangst nemen en bij Mia in de winkel een mooi shirt uitzoeken. „Bij OLAT wandel ik meestal 15 kilometer. Aan de lange-afstandspaden was ik nog niet toegekomen, maar het is zeker de bedoeling om die nog te gaan lopen”, zegt Anneke, die ook dit jaar weer van de partij is in het verzorgingsteam bij de Vierdaagse en de Kempische Wandeldagen. „Mijn OLAT-shirtje komt daar goed van pas.”

-Mirjam Kies-

CONSTANT AAN DE WANDEL

Derde Euraudax Paleis Soestdijktocht

Op woensdag 26 april 2006 organiseerde Wim Veerman onder de vlag van Euraudax Nederland zijn derde Euraudax Paleis Soestdijktocht over 25 km vanuit de Emmerkerk te Soestdijk.

Al gauw passeerden we Paleis Soestdijk en aan de overkant de voormalige dienstwoningen en stallen. We gingen door het Baarnse Bos langs de berceau, totdat we weer op de Amsterdamsestraatweg uitkwamen, waar overgestoken werd. Aan de overkant door het Paardenbos, waar we langs de paleistuin naar de Stulp liepen. Al gauw naderden we 't Hutje op recreatieterrein Drakesteyn. Na een korte pauze zetten we de tocht voort over het Nonnenland, waar zuiveringschap Eem en Vallei een stroompje heeft gegraven

en dat verder in ontwikkeling wordt gebracht. Hier klommen we diverse malen over hekjes. Achter het kasteel van de koningin langs liepen we naar Lage Vuursche, waar na enige tijd de grote rust was in Farm Eterna aan de Koudelaan.

Na de pauze liepen we door de bossen van Lage Vuursche. We zetten de koers voort richting kasteel Groeneveld via paden langs waterpartijen en later langs schelpenpaden richting kasteel. Bij dat kasteel naar de parkeerplaats, waar de verzorging was. We kregen een gevulde koek en limonade. Na de verzorging voorlangs kasteel Groeneveld naar de onbewaakte spoorovergang met klaphekjes. Wandelend langs het spooravijn met passage van de fietstunnel tot het station Baarn. Voorbij 'Eethuys De Generaal' liepen we weer door het Baarnse Bos tot aan de Torenlaan ter hoogte van het Baarnsch

Lyceum met vele sportvelden. Die Torenlaan volgden we tot aan de Naald (het gedenkteken van de Slag bij Waterloo). Vervolgens via de Koningslaan richting Paleis Soestdijk en via Park Vredenhof naar de finish.

Het was een mooie wandeltocht met veel afwisseling. Het was goed wandelweer.

Met Jago naar Blankenberge

Op vrijdag 5 mei 2006 reisde ik met de bus van Jago Travel naar Blankenberge. De opstapplaats was in Utrecht aan het Jaarbeursplein. De bus vertrok om 9.10 uur. We reden naar Rotterdam, waar bij het Centraal Station de rest van de wandelaars opgehaald werd.

We zetten de rit in zuidelijke richting voort via Breda naar Antwerpen. Na Ant-

Ben Jeursen opent zijn wandelseizoen in Engeland

Rafwarma: militair opwarmertje voor Nijmegen

Rond de 23^e april was eindelijk – los van de eendaagse tochten – ons wandelseizoen 2006 weer ‘echt’ begonnen. Als aftrap: de 2-daagse van het Engelse leger in Cosford, de selectie van Britse militaire teams voor de Vierdaagse van Nijmegen. Omgeving Wolverhampton. Samen met zo’n 1500 soldiers twee dagen 40 km lopen in de Midlands.

Qua weer hadden we niet te klagen. De eerste dag was nog het best. Zowaar konden we in de korte boks over het parcours. De tweede dag bracht in de ochtend regen. Het sluitstuk was daarentegen weer perfect. Een militaire parade met de prijsuitreiking voor het beste team in een stralend zonnetje.

We hebben natuurlijk weer veel foto’s

geschoten, oude bekenden gesproken en weer nieuwe bekenden gemaakt. Voor Marion was dit haar eerste Rafwarma; zelf had ik in het jaar 2000 al eens de Millennium-versie gelopen, rond Oxford. Ik vond het leuk om Engeland weer aan te doen voor de 25^e versie.

Ook met de Rafwarma kun je merken dat uitzendingen het aantal deelnemers doet dalen. Zes jaar terug liepen hier nog zo’n 3000 Britse militairen. Ook was Telfort (BT) beter vertegenwoordigd. Vandaag de dag is dit helemaal over. BT doet niet meer aan sponsoring van kansarme Britse jeugd. Laat staan aan het ophalen van Nederlandse deelnemers vanaf het hoofdkantoor

van Telfort Nederland met zo’n typisch Engelse bus. Neen, Marion en ik zijn naar Liverpool gevlogen. Vandaar met National Rail richting Cosford. Militairen kunnen op de legerbasis verblijven; wij sliepen in een cottage. Samen met een ons bekende Welshman.

Als wandelaar blijft het je verbazen dat, waar je ook komt, je bekenden tegenkomt. Voor ons waren dat lui van de Nederlandse marine, een leider van een Brits cadettenteam, enkele werknemers van BT (British Telecom), enkele Deense militairen en wat Zwitserse politie. Maar ook Britten die we vorig jaar hadden leren kennen tijdens de Vierdaagse van Wales – voor ons nog steeds de mooiste!

De Rafwarma gaat voornamelijk over asfalt –net als Nijmegen. Er zijn weinig rustgelegenheden. En met regen is er te weinig schuilgelegenheid op de rusten. De medische verzorging is o.k.

Hoogtepunt is de eerste dag met een traject van een kleine 5 km langs een kanaal. Aan weerszijden gevuld met van die typisch Britse trekkersboten. Perfect beschilderd. We hadden het niet willen missen. Leuk om naast Wellingborough ook eens te doen. Verandering van spijs doet wandelen!

-Ben en Marion-

werpen in westelijke richting naar Brugge. Daar verbleven we enige tijd voor een stadswandeling die erg interessant was. Vervolgens naar Blankenberge, waar we werden afgezet bij jeugdhoeve Wullok en de hotels Marie-José en Albatros. Ik logeerde in hotel Marie-José. De rest van de dag was iedereen vrij.

Op zaterdag 6 mei 2006 startten de wandelaars om 8.00 uur op de Grote Markt. We wandelden langs jachthavens en langs het strand in westelijke richting en door bossen naar Wenduine. Toen in zuidelijke richting naar Strooiendorp en in oostelijke richting door Nieuwmunster. Na die plaats langs de Vaart van Blankenberge naar Zuienkerke. Voor Zuienkerke had men uitzicht op de kerk. In het dorp werden er diverse ambachten gedemonstreerd en bovendien was er een rommelmarkt. Er was ook muziek. Na Zuienkerke

in noordelijke richting naar Uitkerke via het bezoekerscentrum Groenwaecke.

Al gauw naderden we Blankenberge, waar in een tent gratis Grimbergen-bier te verkrijgen was. Vervolgens via straten en parken, waar ergens gratis peperkoek werd uitgedeeld, en langs de boulevard naar de finish. Het was zonnig weer.

Op zondag 7 mei 2006 weer om 8.00 uur de start op de Grote Markt. We wandelden in oostelijke richting via de boulevard en door de duinen via mulle paden tot aan een verkeersweg, die we overstaken. Daarna in zuidelijke richting via Zwankendamme naar Lissewege, waar we zowel door als omheen wandelden via straten en over weilanden, langs het spoor en uiteindelijk via het draaiportje weer over weilanden naar Groot ter Doest Hoeve, waar de rust was. Na de pauze via het Boudewijnkanaal weer door Lissewege

naar diezelfde weg waar we ‘s morgens ook al over gelopen hadden. Toen in westelijke richting via De Meiboom, daarna in noordelijke richting en dan via Uitkerke naar diezelfde tent, waar we net als gisteren gratis Grimbergen-bier kregen. Via straten en parken, waar ergens gratis peperkoek beschikbaar was, bereikten we de finish.

Het was regenachtig weer. Het was een goed georganiseerde tocht met goede verzorging onderweg. Er gingen van start circa 9300 wandelaars.

Rond 17.00 uur verlieten we Blankenberge voor de terugreis. We reden dezelfde weg terug naar Utrecht met een tussenstop in Rotterdam. Om circa 20.30 uur arriveerden we in Utrecht. Mijn persoon kwam tegen tien thuis in Baarn.

-Constant Dedel-

Hartstocht

hét wandelevenement van de Hartstichting

Op zondag 24 september 2006 organiseert de Hartstichting hét nationale wandelevenement Hartstocht!

De wandelingen starten vanaf Hotel De Bilderberg in Oosterbeek. Er zijn wandelingen van 5, 10 en 20 km in de schitterende omgeving van de Veluwe.

Starttijden:

5 en 10 kilometer: 9.00 - 12.00 uur
20 kilometer: 9.00 - 10.00 uur

Kosten voor deelname:

Volwassenen: € 4,50
KNBLO en NWB leden: € 4,00
Kinderen van 5 t/m 18 jaar: € 2,00
Kinderen 0 t/m 4 jaar: gratis

Check tijdens Hartstocht uw gezondheid! Doe een conditietest, laat uw cholesterol meten en uw Body Mass Index berekenen.

Probeer de wandelsporten Nordic Walking of Sportief Wandelen eens uit.

Ook zijn er leuke activiteiten voor kinderen, zoals een rebus tijdens de wandeling en een springkussen bij de finish.

Iedereen die het leuk vindt om te wandelen is van harte welkom!

Kijk voor meer informatie op www.hartstichting.nl

Nederlandse Hartstichting
Redt levens

4•5•6 AUGUSTUS 2006

23^e INTERNATIONALE

KEMPISCHE WANDELDAGEN

VANUIT

GELDROP

Sporthal Kievit

15•25•35 km

Inlichtingen Mia Dielesen 040 255 27 42 • kwdagen@dielesen.demon.nl

VERHEES
reclameproductie

OOG VOOR RECLAME
OOG VOOR DETAIL

Gun uw klanten een heldere kijk op uw bedrijf; wij verzorgen uw complete bedrijfspresentatie van ontwerp tot realisatie geheel in eigen huis!

Oog voor u én uw klanten!

HOGELANDSEWEG 101 • 6545 AB NIJMEGEN • T 024 3231021
WWW.VERHEESRECLAME.NL

RECLAMEBELETTERING • FULL-COLOUR PRINTEN
TEXTIELDRUK